AUGUSZTUS 28. — I. ÉVFOLYAM 14. SZÁM.
BUDAPEST, 1941. AUGU
RA:
20
tlér

MAGYAR FUTÁR

RAJNISS FERENC LAPJA

HARC UTÁN — ÉS HARC ELŐTT...

Az utcai

GÉPPUSKATŰZ A FALUBÓL!
Az előőrsök gyorsan beássák magukat s felveszik a harcot, biztositani a rohamcsapat felvonulását

Befut az első gépkocsi. Hangszóró bömböli a házak felé a megadásra való felszólitást s mert tovább folyik a tüzelés, a kézigranátos katonák elindulnak merész vállalkozásra...

Az első ház megközelítése.

Repül a kézigránát!

A faház kigyullad. Megindul a ro[illegible] ham az egész falu ellen

harc

A városok és falvak belsejében vívott harc próbálja ki a legkeményebben a katona idegeit, a bátorságot, a merészséget és az önálló cselekvő erőt. Élesen süvít a golyó minden oldalról s deszkán, kövön, cserépen pattog; — a géppuska hangját az utcasorok erősítik; palánkok mögül, ablakokból, házfedőről süvíthet az előnyomuló sorok közé a kézigránát, megerősített házakból sortüzek dörrenhetnek el: minden égtáj bizonytalanság és veszedelem s a testben meghúzódnak az izmok az életösztön parancsára... Nehány ember gyors találékonysága, nehány határozott, vakmerő cselekvés eldöntheti a csata sorsát s biztosan az veszít, — **aki bénítóbban él.** Az utcai harc ma már külön feladat, mesterei keletkeznek a legnehezebb csatározásnak, amelynek sajátosságait, kúszó, gyors, lopakodó, feszült ritmusát, a rögzítő fényképezőgép is csodálatosan érzékelteti.

Három oldalról kerítik a makacsul védekező ellenséget s a szűkülő hurok a falu közepére szorul

Betörik az ellenálló ház kapuját

A ROHAMOSZTAG PARANCSNOKA MEGSEBESÜL

Ömlik a vére a hevenyészett kötés alól, de parancsot ád a végső ellenállás leküzdésére

Összeszedik a megvert ellenség életben maradt katonáit s tovább vonul a rohamcsapat...

BÁBA NOÁK

IRTA: T. THURY ZOLTÁN

Mahmud janicsáraga előtt áll a fiatal vitéz. Domború melle zihálva fujtat, két karja hátracsavarva, köntöse leszaggatva, díszeveszetten.

— Ki fia vagy? — rivall rá Mahmud.

A fogoly hallgat.

— Beszélj! A csatamezőn oroszlánüvöltés volt a te hangod — dühöng az aga.

A fogoly hallgat.

Mahmud felpattan kerevetjéről.

— Verjétek ki mind a harminckét fogát — veti a főpribékjének.

... Tompa recsegés... hörgés... A fiatal vitéz szájából vérhabosan buknak ki a hófehér fogak. Karjain kötélnyire vastagodnak az izmok, domború melle behorpad, testén vitustáncként futkos a rángás... de jajszó nem jön a száján.

Mahmud meredt szemmel bámulja. Ilyet nem látott. Kezében szinte magától lendül a korbács. Szeme közé vág szörnyű csapással. Az meg se rezzen. Sátáni kacaj tör fel Mahmud torkából. Tébolyultan záporoznak a korbácsütések. Majd hirtelen karja lelankad, nagyon csendes lesz, homloka redőkbe szalad, gondolkozik.

— Jó... Ne szólj egy szót se... Ha még oly szép neved volna is, mit érsz vele fog nélkül? Én... én elnevezlek téged: Bába Noáknak!... Vigyétek a szemem elől ezt a... ezt a fogatlan embert — fordul a pribékjeihez.

*

A temesvári basa bölcs ember, okos ember. Szeme mosolyos, derűs az arca. Simogatja deres szakállát... fiának szólítja Bába Noákot.

Komoran feketéllik a fogatlan vitéz sebhelyes arca.

— Hurik danája derítsen fényt komor arcodra, szerelmes fiam! — fuvolázza a basa fisztula hangon. — Bülbülszavú bajadérok csókja édesítse a szádat...

A vitéz arca még komorabb lesz. Csengő ezüstért is vonakodva mérik csókjukat fogatlan szájára az útszéli szajhák. Más rendes fehérnép meg elszalad tőle.

— Vidd pecsétes levelemet Sebesvárába Mihály vajdának, annak a hitetlen ebnek, az én derék szövetségesemnek és add a kezébe... Bemed megbízom!...

Bába Noák csak bólint. Ő jól tudja, hogy a temesvári basa megbízik benne. De nincsen is jobb muzulmán Temesvárott Bába Noáknál! Meg nem enné a tisztátalan sertésnek húsát, pedig jaj, nagyon szerette eddig... de hogyan is enné meg fogatlan szájjal!? A bort titkon megissza... azt nem kell rágni.

Átveszi a levelet, meghajol mélyen, aztán kihátrál a szobából.

A várudvarról vágtató ló dobogása hallatszik: Bába Noák viszi a levelet Mihály vajdához.

*

Mihály vajda kétszer is felolvastatja a temesvári basa levelét. Ravaszul hunyorít apró szemével, gonosz mosolyát elnyeli holló szakálla.

— A temesvári basa azon kér engem — fordul Bába Noákhoz, — hogy tegyelek meg téged becsületes muzulmán embert és hazámfiát, valamiféle főemberemmé.

Hosszan nézi a fogatlan vitézt. Mostan nagy az országa. Másodszor mondott le Erdélyről az a pipogya Báthory Zsigmond. Inkább Mária Krisztina szoknyáját lesi Prágában. Mihály vajda bitorolja helyét, Rudolf császár jóvoltából... Básta segedelmével.

Keserű tűz, vad láng ég a fogatlan ember tekintetében. De Mihály vajda szeme felcsillan.

— Megteszlek a kolozsvári hajduk kapitányának — mondja kenetteljesen és már adja is pecsétjét az íródeáknak.

*

Bába Noák a kolozsvári hajduk kapitánya. A Hóstátban van a szállása. Sastoll díszíti selyem turbánját, aranyskófiummal hímes kaftánján sujtások ékeskednek, vitézkötések, damaszkusi acélból van a szablyája és bocharai szattyán csizmája bőre.

De foga egy sincs!

Keserű is tőle a szája. Széplányecsók se ízesíti édesre. Pedig hej, van a Hóstáton egy gyönyörű fakadó rózsa! Tótházi királybíró hajadon lánya. Bába Noák fekete szeme megakad rajta. Ellesi, amikor a templomba menne, meg is szólítja. Kelleti magát... Teszi a szépet. Csengő kacagás csak a válasz.

— Ha annyi aranya volna te kegyelmednek, amennyit behemót teste nyom latban... akkor se kéne! — így a királybíró leánya s elszalad tőle.

... Bezzeg kevés aranya van Bába Noáknak. Básta val'ónjai már előle mindent elharácsoltak. Kincses Kolozsvár Erdély városainak legkolduskabbja!

Bába Noák csak megy, döngő lépéssel, keserű szívvel... megy a csapszékbe. Bort mér ott a kocsmáros és csókot a szajha! A szeme éjkék, a haja ében, alabástrom a bőre. Szilviának hívják és ahogy belép, már nyakán csüng Bába Noáknak... és csattan a csókja a hajdu kapitány fogatlan száján... de keze már a tarsolyában kotorász... néhány ezüstpénz csörög a mélyén.

— Csak ennyi... — mondja csalódott hangon — lennék csak én a hajduk kapitánya, tarsolyom bezzeg tele volna arannyal!

Aztán az ölébe ül és beszél... beszél, míg el nem lobban a mécses.

*

János jobbágy vágja a rendet, kaszál a mezőn. Delel a nap. Aranykévéi ráhullnak János jobbágy barna nyakára. Izzadtsággyöngyök csillognak azon... Lefekteti a kaszát és lehajol tarisznyájáért, hogy Isten szabad ege alatt elfogyassza kicsiny ebédjét.

Ekkor csapnak le rá Bába Noák pribéki! Lesből, mint a toportyánféreg. Nem merik szembe támadni, mert János jobbágy erős, mint a fiatal bika. Mire észbekap, már Bába Noák előtt van... összekötözve... De a temesvári basa csausza is ott van. Alkuszik rá és megfizet érte... Csengő arannyal. Kell az erőskarú magyar rabszolga az ozmanli gályán!

*

Tótházi királybíró fú, mint a vadkan, amikor hírül viszik János jobbágy keservét. Tulajdon telkes jobbágya se biztos már a garázda Bába Noáktól! Pedig ő volna Kolozsvár királybírája... De hát Básta az úr Erdélyországban!

*

Bába Noák fogatlan szája mohón issza Szilvia csókját... Szilvia kapzsi keze könyökig turkál Bába Noák tarsolyában, simogatja, becézi az aranycsikókat...

*

A pipogya Báthory Zsigmondban mégegyszer felbuzdul a sárkányölő bátor vitéz nyugtalan vére: ott hagyja Prágát és ott hagyja Mária Krisztina lágy ölelését.

Kolozsvárott országgyűlés van. Rudolf császár levele késik. A hűséges karok és rendek harmadszor is megválasztják Zsigmond urat fejedelemnek.

A nép, a szegény, kifosztott magyari nép kiebrudalja Básta sisere hadát a kincses városból.

Tótházi Mihály királybíró kemény szókkal vádolja be az országgyűlésen a hajduk kapitányát, a renegát Bába Noákot.

— Nem elég az, hogy ezer meg ezer keresztény magyart adott el török fogságra, most azon mesterkedik a bestye, hogy Karánsebest, meg Lugost magának megkaparintsa! — szól a királybíró, aztán asztalra teszi Bába Noák levelét, amelyet a temesvári basának küldött.

A nótárius nyomban fel is olvassa.

Moraj hömpölyög végig a termen és már szavakba is fogamzik a határozat:

— A hajduk kapitányát el kell fogni és át kell adni az ítélőszéknek.

*

A királybíró darabontjai Szilvia karjaiból tépik ki Bába Noákot. Az ítélőszék előtt dacosan áll. Semmit se bán meg, semmit se szépít.

— Hej, kiverte kendből a keresztény lelket a janicsár aga, a fogával együtt — mondja keserű szánalommal Tótházi Mihály, a tanács bírája: — Most feje bánja!

— A magad fejére legyen gondod — vág vissza hetykén Bába Noák.

Tótházi megcsóválja szép magyar fejét (bíz az elég szilárdan ül vastag nyakán), de nem szól semmit.

*

Nagy a bűn... kemény a törvény: Pellengérre állítják Bába Noákot. Cigányhóhér vesszeje csattog meztelen hátán. A köznép röhögi... gúnyolja... szidja. A vesszőcsapások alatt megered a szófukar hajdukapitány szava.

— Jaj nektek, rühes magyari ebek! Lelkem rajta, hogy mihamar visszatér Básta és előzi a pipogya Báthori fejedelmet! Jaj neked, Tótházi Mihály... ebek királybírája! Cigánybakó üti le fejed a nagypiacon!

A népek kinevetik átkozódását... harmadnapon kivonszolják a feleki útra és karóba húzzák.

Ragadozó madarak lakmároznak a testén.

Szilvia másik latornak adja a csókját.

*

Évre rá, ezerhatszázkettőben, ismét beteljesedik a magyari végzet: harmadszor is lemond Báthori Zsigmond, Básta szétveri Székely Mózes gyenge seregét, bevonul Kolozsvárra, felprédálja, megsarcolja a várost... aztán bosszút áll Bába Noákért!

... Tótházi királybíró szép magyar feje porbahull a cigánybakó bárdjának csapása alatt...

HÉTRŐL HÉTRE

Heti 300,000 példány

fölé ívelt a Magyar Futár pályája, tüneményesen rövid idő alatt s olvasóink száma szerény becsléssel meghaladja az egy milliót! Nem használtuk fel a régi iskola módszereit, nem igérgettünk, becsülettel betartottuk a versenyszabályokat s némán hallgattuk a támadást. Nyílt fogadalmunk annyi volt, hogy nemzeti céllal és iránnyal, szabad és független lélekkel a magyar jobboldali politika és az új európai gondolat szolgálatában állunk s azt akarjuk elérni, hogy egyenes magyar irással közös lapja legyünk az osztálytalan magyarságnak. A dolgozó magyarok táborát kerestük, a föld, a gyár s az értelmiségi munkások milliós táborát, közös vágyaink és céljaink nemességében — s meg is találtuk ... Nem akartunk senkit leereszkedően tanítani, vagy éppen „művelni" s nem népszerűsködtünk hangban vagy stílusban: magunkat adtuk, s a világ dolgait tártuk fel írásban és képben. Azt írtuk bevezetőbe, hogy „az új világ eszméivel együtt szeretnénk otthon lenni a jobb jövőt váró magyar családokban, falvak és városok, kisebb és nagyobb, szegényebb és szerencsésebb otthonok lakói között ..." Már otthon vagyunk s magyar hálával köszöntjük olvasóinkat. Nehéz a munkánk, a háború megérződik a beszerezhető nyersanyagokon, a technikai lehetőségeken s a pótanyagok minőségén ... Kényes intellektüellek megírták, hogy szebb és finomabb a merített papír s az előkelő kiállítás, amit mi is bölcsen tudunk, de a tudalmak birtokában sem óhajtunk drága lapot előállítani a keveseknek. Szegény az ország s jobb a gazdag tartalom, mint a cifra külsőség. Megdöntöttük azt a balhiedelmet, hogy csak a zsidókérdés elhallgatásával, az óvatos falmellettiséggel lehet az ujságpiacon szilárd helyet biztosítani. Előre kikapcsoltuk a zsidó vásárlókat s távolmaradásuk tényét a jövőben is nagy örömmel nyugtázzuk. Harcunk, hitünk, munkánk a dolgozó magyarságé s az új magyar életé az ősi földön. Figyeljük a világ mennydörgő zúgását s millió változatában a rohanó eseményeknek keressük a lényeget, az erőt s népünk jövendőjének kialakuló formáját. A dolgozó embernek csak egy vígasza van az élet súlyos gondjaiban: a munka becsületében felsugárzó jövendő. A Magyar Futár példátlan sikerét az új világot váró magyar vágyaknak tulajdonítja ...

Zsidó sárgakönyv

jelent meg Budapesten s nagy port vert fel a vitézkötéses álarcban bolyongó zsidók között. A sárgakönyv szerzői hithű izraeliták — valószinüleg erdélyiek — akik a maguk fajtáját védik, de nem magyar, hanem régi és pontosan kidolgozott nemzetközi módszerrel. Kijelentik a füzet írói, hogy nem is akarnak magyarok lenni, mert a zsidó csak zsidó lehet s minden beolvadás szemfényvesztés. Ime, született zsidók is elismerik, hogy túlsok Magyarországon a zsidó s hogy tényleg számarányukat messze meghaladó módon foglalták el a legkívánatosabb pályákat. „A zsidóság nemzet, a magyarországi zsidóság tehát nemzetiség", — hirdeti a sárgakönyv. „Épérzékű embernek nem kell bizonyítani, hogy a pipacs piros, az ég kék és a zsidóság nemzet..." Nemzetté teszi a zsidóságot a vérségi kötelék, a nemzeti vallás „és a minden zsidóban lappangó, országhatárokkal nem törődő faji együttérzés ..." Szilajon kirúg a sárgakönyv az asszimiláns zsidókra, de azokat a kereszténeket is, akik a zsidó beolvadás ügyét olyan lelkesen és reakciósan támogatják, „kétszinű és arcátlan nem zsidók"-nak nevezi, akik megerősítik az asszimiláns zsidókat rögeszméjükben ... Szép kis jutalom ez a liberális elemeknek! A sárgakönyv a magyarkodás teljes megszüntetését kívánja s egyben a „magyar-zsidó együttélés megszüntetését ..." Ki kell vándorolni. A kivándorlást azonban egyelőre nem lehet lebonyolítani s ezért — a sárgakönyv szerint, — „zsidó pénz" igénybevételével elő kell készíteni a tervszerű kivándorlást. A magyarországi zsidóságot nemzeti szervezetbe kell tömöríteni, amelyből zsidó nem maradhat ki. A zsidó szervezet adót vethet ki tagjaira s képviseli az összzsidóságot, mint „magyarajkú nemzetiséget" ... A sárgakönyv szerzői olyan jogokat követelnek a zsidóságnak, mint amilyeneket „igényel és megkap a szlovák, a rutén, a román, a német nemzetiség ..." Ebben a mondatban van elrejtve a zsidó dinamit! Gondolják magukban: — mit tudjuk, mi lesz a háború vége, de addig is, miután beismertük bűneinket, követeljünk magunknak nemzetiségi jogokat, a természettörvény alapján ... A zsidó kivándorlás ésszerű előkészítése kétségtelen magyar érdek, csak arra óhajtjuk felhívni a sárgakönyv íróinak figyelmét, hogy ebben az országban „zsidó pénz" nincs, csak zsidókézen lévő magyar pénz van s hogy a zsidó nem nemzetiség, hanem — zsidó! ... Határozottan tiltakozunk minden összehasonlítás ellen, mert magyar törvény egyetlen ittélő nemzetiségről sem állapított meg olyan kizáró okokat, mint a zsidóságról!

Más okok miatt

támadja a Zsidó sárgakönyvet, — a zsidó sajtó s azt írja róla, hogy semmiféle igazságot nem mond és sorait csak eszeveszettsége vagy sötét hátsó gondolat sugalmazhatta, mert „egymillió magyar ember ledöfésére" vállalkozott. Fránya dolog a statisztika: — mostmár egy millió lenne Izrael fiainak száma szegény hazánkban? S ez az egy millió tényleg büszkén vallaná, hogy mint „magyarzsidó", magyar? ... Mostmár melyik zsidó vallomásnak higyjünk? Annak, amelyik kereken megtagad bennünket s ezen a címen követel jogokat, vagy a másiknak, amelyik elháríthatatlanul mellénk áll s ezért ragaszkodik előjogaihoz? ... A legokosabb, ha nem keveredünk a zsidó hitvitázók közé s a saját józan eszünkre hallgatunk. A józan ész pedig feltárja a nyers igazságot, hogy a zsidó éppenúgy haragszik az első, mint a második s a jövendő harmadik zsidótörvényért. Ezt a faji küzdelmet nem lehet szétdekázni! A zsidóságot vérig sértette az új honfoglalásban orzott kiváltságainak megnyirbálása s nyiltan vagy titokban, itthon és a külföldön, mindent elkövet a régi egyensúlyi állapot helyreállítása érdekében. Jól értsük meg: — mindent! ... Némelyik gyújtogat a határban gabonát s némelyik lelkeket gyújtogat, az egyik símán, a másik ügyetlenebbül dolgozik, de minden ellenőrizetlen központ, szervezet, elfoglalt pozició és meghagyott hatalmi állás, minden megvásárolható ember és fizetett érdek szünettelenül a zsidótörvények ellen küzd, amíg a magyar nemzet ezt az összesűrűsödő aknamunkát megengedi. Mi szinte mesterségesen torlasztunk akadályokat, hogy legyen mit rohamozni. A kulcspoziciók átvétele nem sikerült. Vida úr hónapok óta játszadozik az állásaival s a többi nagy zsidó reménykedve nézi a szénbáró ellenállását. A marxista zsidók utolsó menedékhelyükön Európában, szemérmetlenebbek, mint azelőtt. Az eget ostromolja a zsidó panaszkodás és végig a Balaton partján, az előkelő szállodákban, a drága üdülőhelyeken, a síkságon és a hegyekben valósággal hemzseg a zsidó. A magyar értelmiséget, a munkást s minden fixfizetésű kisembert hangtalanul hátraszorítja a drágaság, a szűkös megélhetési lehetőség, csak éppen a „megrendszabályozott" zsidóság bírja az iramot elejének szilaj szórakozási dühével. A béke lehetősége megszűnt s a komoly leszámolás nem kezdődött meg. Ez az áldatlan helyzet csak a zsidóságnak kedvez. Az elmélázás, zavar, tétlenség, lassú intézkedés és az a furcsa önelégült hiedelem, hogy feladatunkat már elvégeztük, könnyen végzetes lehet, mert titkos hálójának széles kiterítésében, — nagy ellenség a zsidó!

A nemzetközi fronton

erősen zajlik a zsidó élet. Chaim Weizmann, a zsidó nép koronázatlan királya Angliából Amerikába utazott s newyorki előadásában kijelentette, hogy Anglia és a világzsidóság érdekei elválaszthatatlanok egymástól s a brit győzelem az Atlanti óceánon Juda győzelme lesz, Palesztina pedig uz angol tengeri uralom büszke vára ... Weizmann élesen tiltakozott a madagaszkári és az északausztráliai zsidó telepítés terve ellen s csak Palesztinát ígérte hazának, ahová még „néhány százezer" zsidót ki lehet vándoroltatni. De mi lesz a többivel? ... Ennél a kérdésnél vissza kell térjünk a magyarországi Zsidó sárgakönyvre, amely egyáltalán nem önálló munka, hanem a nemzetközi nagy zsidószervezetek régen kidolgozott, egységes tervének becsempészése a magyar földre. Chaim Weizmann cionista munkatársa és Einstein kebelbarátja, Jakob Klatzkin dolgozta ki ezt az elfogadott emléletet a jövendőről, azzal a céllal, hogy a zsidóságnak legyen ugyan egy nemzeti állama, amely felségjoggal rendelkezik s állampolgárosítja a „külföldön" élő zsidókat is, de ugyanakkor, a természetjog alapján ismerje el minden állam a területén maradó zsidóság „nemzeti kisebbségi jogait ..." A gyakorlatban tehát a zsidónak két állampolgársága lenne; egy a távoli hazájában s egy a közeli vadászterületén. Ennél pokolibb tervet még nem igen sütöttek ki a nemzetközi politikában s megvalósítása tényleg a zsidóság földi paradicsoma lenne. Megalakulna a világ legnagyobb siberközpontja, ahol a gazdaságilag megnyúzott vendéglátó népek vagyonát s verejtékük gyümölcsét a zsidók biztonságba helyezhetnék. Juda kétlobogós fiai dagadt vitorlákkal hajókázhatnának az élet tengerén. Jakob Klatzkint idézi, — idézőjelek nélkül természetesen — a budapesti Zsidó sárgakönyv, sápadt és vértelen kis alkalmazkodással a magyar viszonyokhoz. Klatzkin tiltakozik a beolvadás ellen, a nemzetközi zsidóság nevében, Klatzkin szidja a nem-zsidó jóakarókat, Klatzkin követeli a természetjog alkalmazását, a nemzetiségi jogot és a mérsékelt kivándorlást Palesztinába. Még a mondatszerkezet megváltoztatására is ritkán törekedett a tudományos zsidó társaság ... Milyen kár, hogy bizonyára átmeneti szemérmességből, a Zsidó sárgakönyv pontosan Jakob Klatzkin végkövetkeztetését felejtette ki a programból, ezt a mélyenszántó mondatot: „A cionizmus szabaddá teszi a zsidó népet a nemzetköziségre s a nemzetköziséget felszabadítja a zsidóság számára..." Ez a IV. Internacionálé, a vérbeszakadó III. helyett! Így gondolja Chaim Weizmann, Jakob Klatzkin, a budapesti Zsidó sárgakönyv, a milliárdos tőkékkel rendelkező számos zsidó politikai szervezet s nagyon sok olyan zsidó, aki egyelőre támadja a tervet. Az európai népek nemzeti öntudata nem engedi meg a becstelen szándék megvalósítását.

Winston Churchillnek

nincs szerencséje előre bejelentett beszédeivel. Vasárnap éjjel is, rádiószózatát egy lófejjel megelőzte a német különbejelentés 148.000 tonna angol hajótér elsüllyesztéséről az Atlanti óceánon. Kellemetlen előjáték a néplelkesítő felhíváshoz ... Azért eldöcögött minden a megszokott vágányokon. Churchill felmagasztalta Amerikát, hosszasan dícsérte Szovjetoroszországot s felrajzolta heves szavakkal a világűr közepére a „szabadság széles országútját", amelyre az angolszászok felvezetik majd kézenfogva az összetett nevű csehszlovák és jugoszláv nemzeteket. Az angol miniszterelnök kijelentette, hogy most az angolszászok a totális államrendszernek totális megsemmisítésére kötelezték magukat s ezért a „biztos" győzelem után csak az ellenség teljes lefegyverzését rendelik el, ők maguk azonban állon túl is fegyverben maradnak ... Az igérettel rendben volnánk, — de hol a különbség? A párisi környéki békék után talán lefegyverezték seregeiket a nyugati szövetségesek? Megbékültek? Méltányosak voltak? Hogy higyjünk abban, hogy akik eddig állandóan csak elvettek, azok most adni akarnak. A puszta szót legyőzi a szokás hatalma ... Ez a bökkenő Churchill beszédében s ezért hallgatják Európa népei reménytelenül, hidegen és kiábrándultan a történelmi semmibe zuhanó szólamokat.

SZENT ISTVÁN ÜNNEPÉN

A Kormányzó a Szent István körmenetben

Körmenet a Várban...

A Szent Jobb a menetben

Matyók, hímes zászlójukkal

Kalocsaiak festői csoportja

Bokrétások szines felvonulása a körmenetben

... hadnagyavatás a Ludovikán...

A Ludovika Akadémia végzett növendékei. az új hadnagyok Szent István napján esküdtek fel az Akadémia kertjében

... és Gyöngyösbokrétások a Margitszigeten

Cipándiak csárdása a szigeti Bokrétán

Kalocsaiak seprűtánca

Váraljaiak szüreti felvonulása

Géderlaki lányok sortánca

MAGYAR HŐSKÖLTEMÉNY

Nincs akadály a merész előnyomulásban. Az erdőkön, a zúgó patakok sziklás, veszedelmes medrein át tör előre a magyar páncélos, hogy elébe kerüljön a visszavonuló szovjeteröknek s harcra kényszerítse őket

Lelőtt szovjet repülőgép trofeája.

A szovjethadsereg menekülő visszavonulásának útvonala, honvédeink előtt

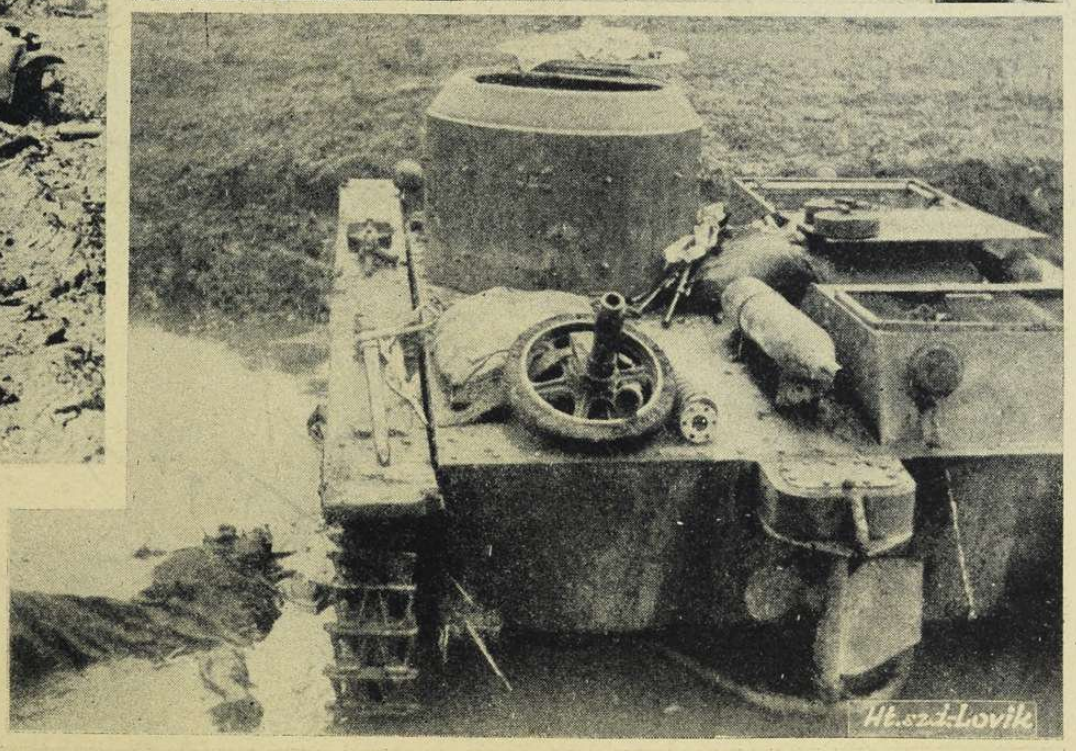

Harcképtelenné tett szovjet harckocsi — mellette a vezető hullája.

Párhuzamosan nyomulnak előre a magyar és német csapatok a szovjet sártengerben.

Indulásra kész harckocsi-század.

Harckocsik menetben.

Harckocsijaink előnyomulása szovietföldön.

Kis harckocsijaink előnyomulása szovietföldön.

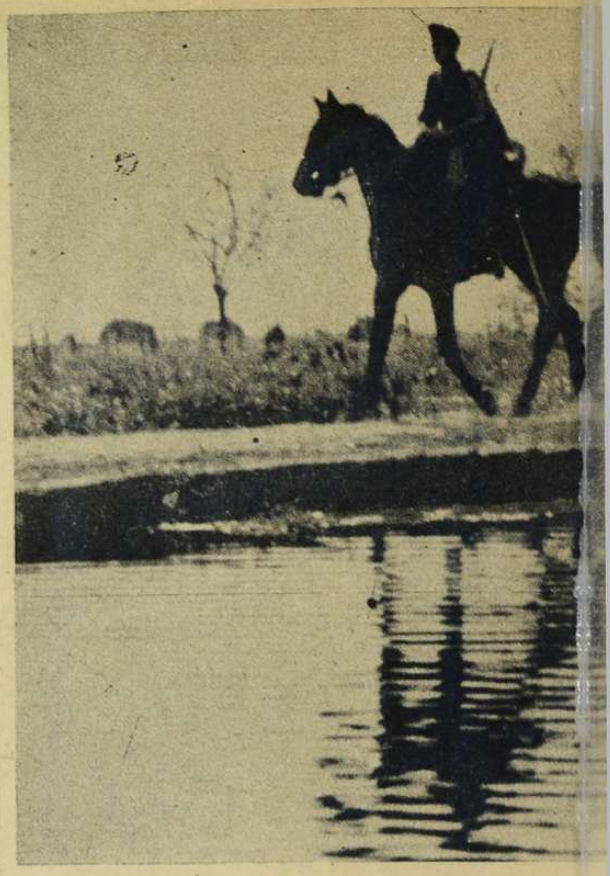

A MAGYAR

A mai harcban csak úgy érhetünk el eredményt, ha a vezér oly gyorsan tudja akaratát rákényszeríteni az ellenségre, hogy annak ne maradjon ideje és eszköze a csapás elhárítására.

A vezér fogalmát és a háborús akaratot külön cikkben kellene tárgyalnunk, beszéljünk most csak a gyorsaságról és annak megszemélyesítőjéről, a gyorscsapatról.

A gyorscsapatnak meg kell lepnie az ellenséget. Kíméletlen előretöréssel foglaljon el messze az ellenség hátamögött minden olyan pontot, amely fontos a saját harccél szempontjából és tartsa ezeket addig, amíg a gyalogság megérkezik. Azután tovább előre, rémületet, pánikot keltve maga körül!

A mai kor legfrissebb szülötte a **páncélos csapat.** Harckocsijai, páncélgépkocsijai és páncélvonatai sértetlenül viszik a magyar életet és a fegyvereket az ellenség szívéhez. Legázolnak maguk előtt minden ellenállást és csaknem vértelenné teszik a támadó zöm előrejutását.

A páncélosok ütötte résen **gépkocsizó gyalogság** hajt előre, elfoglalja, berendezi és tartja a felváltás megérkeztéig azt a területet; ahol a páncélroham megtörte az ellenállást. Azután gépkocsira száll és tovább előre!

A páncélos és gépkocsizó csapat számára **motorkerékpáros** egységek derítik fel kis harckocsikkal és páncélgépkocsikkal együtt az ellenséget, ők biztosítják a gyülekezést és tartanak összeköttetést a külön küzdő részek között. Olyan országban, ahol kevés a jó út és nincs pénz gépjárműre, **kerékpárosok** állnak a motorkerékpárosok helyén.

Kevés az út, sok az árok, patak, — erdős, dombos a terep! Ilyenkor felváltja a gépesített csapatokat az emult idők legendás lovasa, a **huszár.**

A lobogó menték romantikája megszűnt, de az ütőerő emelkedett. A huszárnál ugyanolyan önműködő fegyvereket találunk, mint gyalogos bajtársánál. Kardja megvan még, de ritkán használja.

Lova arra való, hogy jó erőben, gyorsan vigye gazdáját az ellenség közelébe. A harcot csaknem mindig gyalog vívja meg, ugyanolyan fáradtsággal és hősiséggel, mint a gyalogos. Harc után lóra kap újra és fürgén siet új feladata megoldására, a magyar haza és az európai közös, becsületes élet védelmében.

Huszárjaink felderítő útra indulnak a szovjet-mocsarak mentén.

GYORSCSAPATOK

Harckocsijaink előnyomulása szovjet-csapatok által szétrombolt falun keresztül.

Harckocsink álcázva várja a parancsot az indulásra.

Motoros gyalogságunk szovjetföldön.

Hegyen-vízen át a szovjetcsapatok nyomában.

Kerékpárosaink előnyomulásban.

Lázasan készül az előadásra — nemcsak a művészek kara, de a „közönség" is...

Előadás és közönség. A rögtönzött pódiumon, díszletek és egyéb kellékek nélkül zajlik le az előadás. Kevés előkészület, de annál nagyobb a siker és annál lelkesebb a közönség.

EGY VIDÁM ÓRA – KÉT TÁMADÁS KÖZÖTT

Európa szabadságharcát vívja — és a nehéz harcok között, a háború kegyetlen zordságain is áttör az emberi vidámság. A katona harcol; fegyverével a kézben csak katona, — de pihenőjében ember, aki vidámságra, derűre vágyik, a harcok viszontagságai között megpihenő testben a harcok zordságait feledtető vidámságra, pihenőre vágyik a lélek.

Képeink egy front-kaburé előkészületeiről, előadásáról és közönségéről számolnak be. A légvédelmi osztag pihenőórájában zajlik le az előadás és a kemény fiúk gondtalan, vidám, nevető arca érdekes harctéri tanulmány — és ékes bizonyítéka annak, hogy az igazi férfi minden harcon, minden veszélyen viszontagságon túl is ember tud maradni.

„Oly szerelmes vagyok...!" — énekli Inge Vesten, a híres német szubrett és rádió-énekesnő. A hangja szép és ő maga is szép; itthon is szép és vonzó — hát még a fronton?

Waldemár, a „boszorkányos" német bűvész mutatványai.

A közönség pedig hálás és önfeledt, elragadtatott nevetéssel örül a ritka szórakozásnak.

„Nem maradna itt még egy kicsit?" — kérlelik a katonák a szép primadonnát. De nem lehet, mert másutt is várják a fronton a gondot, fáradtságot feledtető vidám előadást.

Irán:

A RÉGI LEGENDÁK ÉS AZ ÚJ ERŐK ORSZÁGA

Az iráni határon

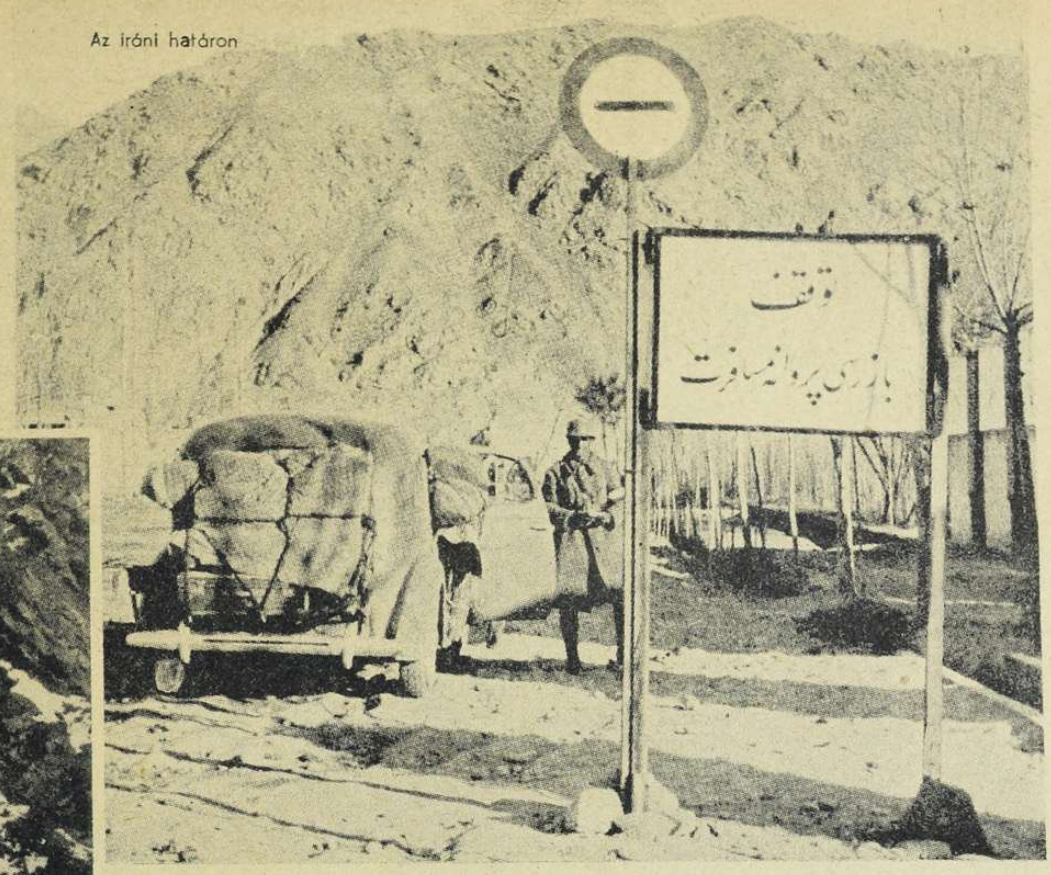

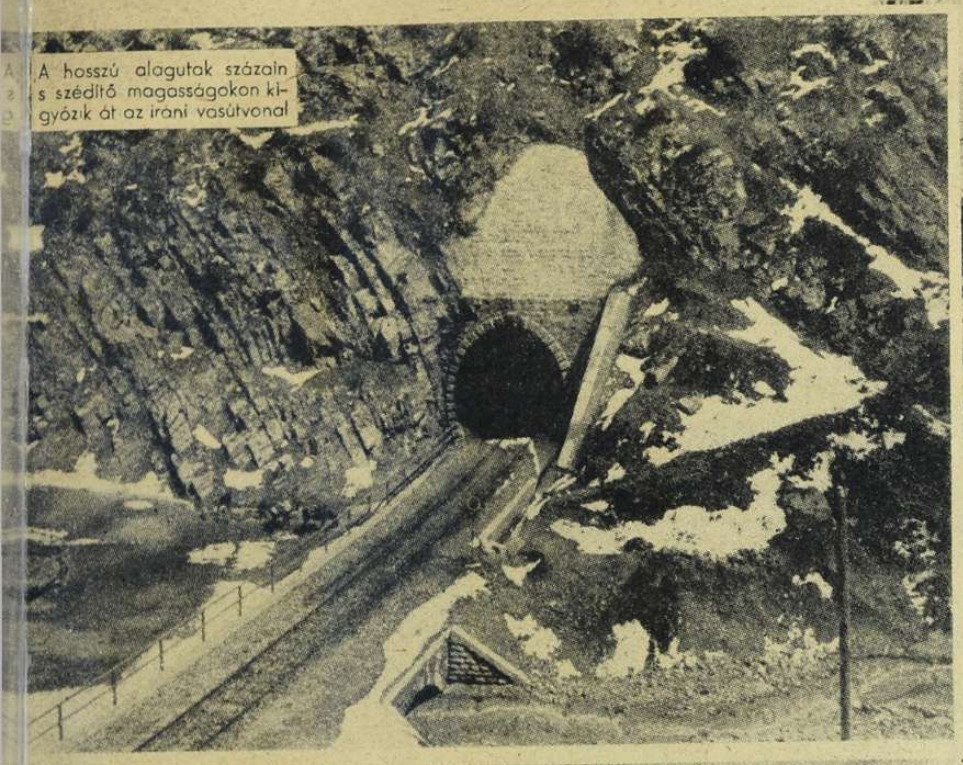

A hosszú alagutak százain s szédítő magasságokon kígyózik át az iráni vasútvonal

Hamadan a tervezett angol támadás vonalába eső nagy iráni város

Irán nevétől visszhangzott az elmúlott héten az egész világsajtó s ha hinni lehet az egymást lázasan kergető híreknek, akkor a perzsák ősi országa, két óriás birodalom harapófogójában háborúra kényszerül. *Térképünk világosan megmagyarázza az úi helyzetben Irán hadászati fontosságát.* A Szovjetunió a Káspi-tenger mindkét partján, — nyugaton a *Kaukázusból* s keleten *Turkmenisztani* földjéről, — törhet rá Iránra, hogy megkísérelje *Teherán* elfoglalását. Az angolok nyugatról az *iraki határvonalon*, keletről *Brit India és Afganisztán* felől intézhetnek támadást *Riza Pahlevi* sah megújhódott birodalmára. Az indokolatlan betörés azért kecsegtető, mert a térkép rendkívül érdekes tanusága szerint, *az iraki, iráni és szovjetorosz olajmezők nyilvánvalóan összetartoznak egy óriási közös olajmedence rejtett földalatti útjain át s ezeknek a mezőknek közös birtoklása valóban világhatalmat jelentene!* . . .

. . . Irán évezredeken át véres hídja volt a világhatalmi törekvéseknek: Nagy Sándor, Dzsingisz khán, az arabs, török és mongol uralkodók végigvágtattak ezen a világtörténelmi hídon, amely *Európát és Azsiát éppen úgy összekötötte, mint Mezopotámia és India dús síkságait.* De ki áll meg a híd közepén, ha sátrait mindkét oldalon harmatos, gazdag mezőkre verheti? . . .

Anglia csak félőrülten invitálhatja a szovjetet a híd másik felére. *India és az arabs területek felé.* Az ilyen forró vidékeken hamar megromlik az erkölcstelen barátság!

A természet roppant nehézségeket támaszt a betörők elé, — nagyobbakat, mint a lovas seregek korában s Riza sah nem kötötte be *világcsodának beillő vasútvonalát* sem a szovjet, sem az angol vasúthálózatba.

Riza Pahlevi sah korunk egyik legnagyobb embere, akinek nevét csak azért nem kapta szárnyra a hírnév, mert hazája messze esik a világ ismert forgalmától. Az uralkodó erős kezekkel s messzelátó politikával uralkodott, hadsereget, ipart, utat, vasutat épített, zseniálisan hátraszorította az angol és a szovjetorosz befolyást, modernizálta országát s lelket, öntudatot adott *«az árja törzsből való iráni népnek, — a perzsák fiainak . . .» Irán lerohanása lehetetlenség!*

Nem valószínű az eredményes támadás, mert a siker első feltétele *Törökország* bekapcsolása lenne. Ahogy a *Daily Express* írta: *«Törökország az angol hadászat hatalmas előőrse Kisázsiában és Angliának meg kellene szállnia Törökországot, hogy megelőzze a németeket . . .»* Törökország azonban köszöni a megtiszteltetést, de nem kér belőle.

A nagy hűhó a támadással, először csak zsarolási művelet volt s ha most mégis harcra kerülne a sor, Riza sah katonái feltartóztatják a támadást, — amíg Szovjetoroszországnak és Angliának, a feltornyosuló új események elapasztják a kedvét a közelkeleti hódítások tervei alól. Irán fegyvereit acélos kezek szorítják s honvédelmét az erkölcsi igazság erősíti. Irán senkit sem bántott, senkinek nem juttatott jogtalan előnyöket s Anglia és a szovjet csak az elmult héten meghirdetett 8 pontnak becstelen felrúgásával törhet az ősi irán birodalomra. A Reuter-jelentések már angol és szovjet előnyomulásról számolnak be s mi *még most sem akarjuk elhinni a legelemibb igazságérzet elsorvadását Anglia politikájában . . .*

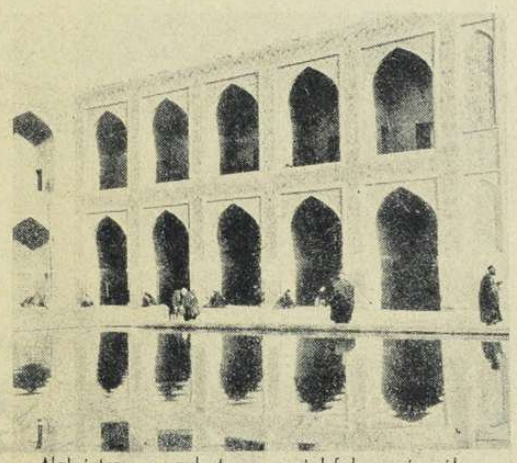

Alabástrom muzulmán mecset Isfahan városában. Isfahan fontos úthálózati csomópont

A meshedi út, a tervezett szovjetbetörés keleti útvonala

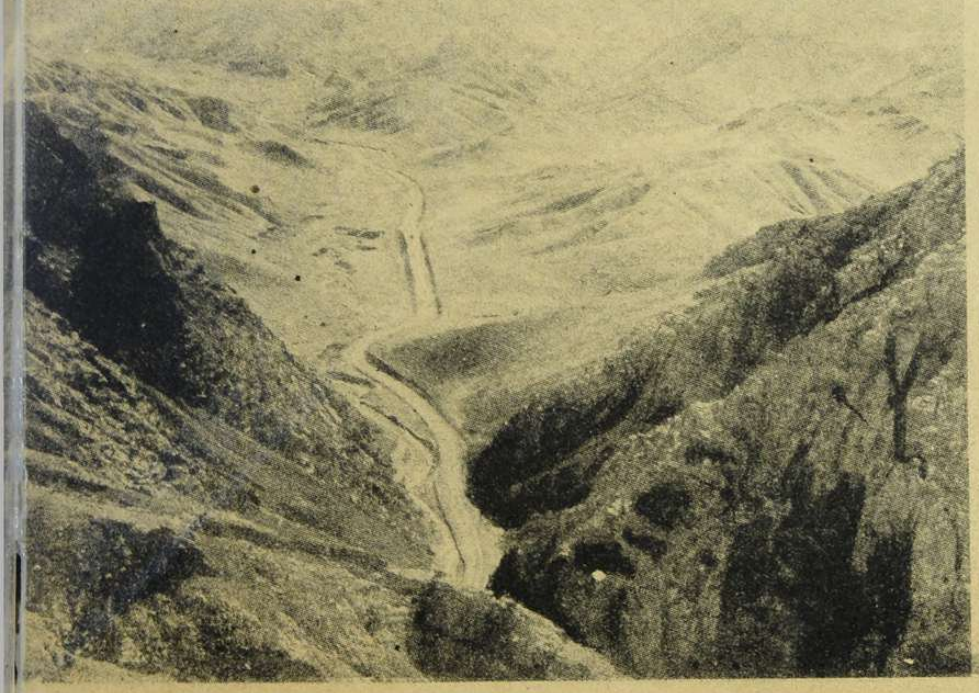

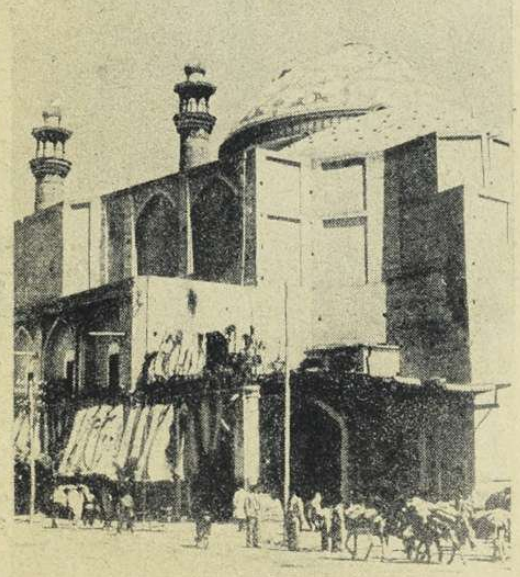

A teheráni nagy mecset

Irán büszkesége, Riza sah vasútja és példás modern szerelvénye

világ

Holland önkéntesek a frontra indulnak.

A francia légió tisztelgése Casablancában Weygand tábornok előtt.

Petain marsall legjobb képe. A francia államfő egy vichy-i felvonuláson vidáman beszélget Darlan miniszterelnökkel.

CARMONA PORTUGÁL ÁLLAMELNÖ AZ AZORI SZIGETEKR

Csodálatos látvány a bevonulás a lisszaboni Alfonso de Albuquerque-térre

AMERIKA IS GYÜJTI MÁR AZ ÓCSKA NYERSANYAGOT. Érdekes felvétel New York belső negyedében, az ócska aluminiumedények gyüjtéséről. A kimeríthetetlen nyersanyagok hazája nem tud már elég aluminiumot termelni a repülőgépgyártáshoz...

OROSZNYELVŰ NÉMET PARANCS SZMOLENSZK UTCÁIN.

A lakosság érdeklődve olvassa a megszálló sereg rendelkezéseit. A hirdetményt már hadsereg további előnyomulásáról készített képek és jelentések keretezik...

...ság

Német hajókaraván biztosítása az Atlanti-óceánon

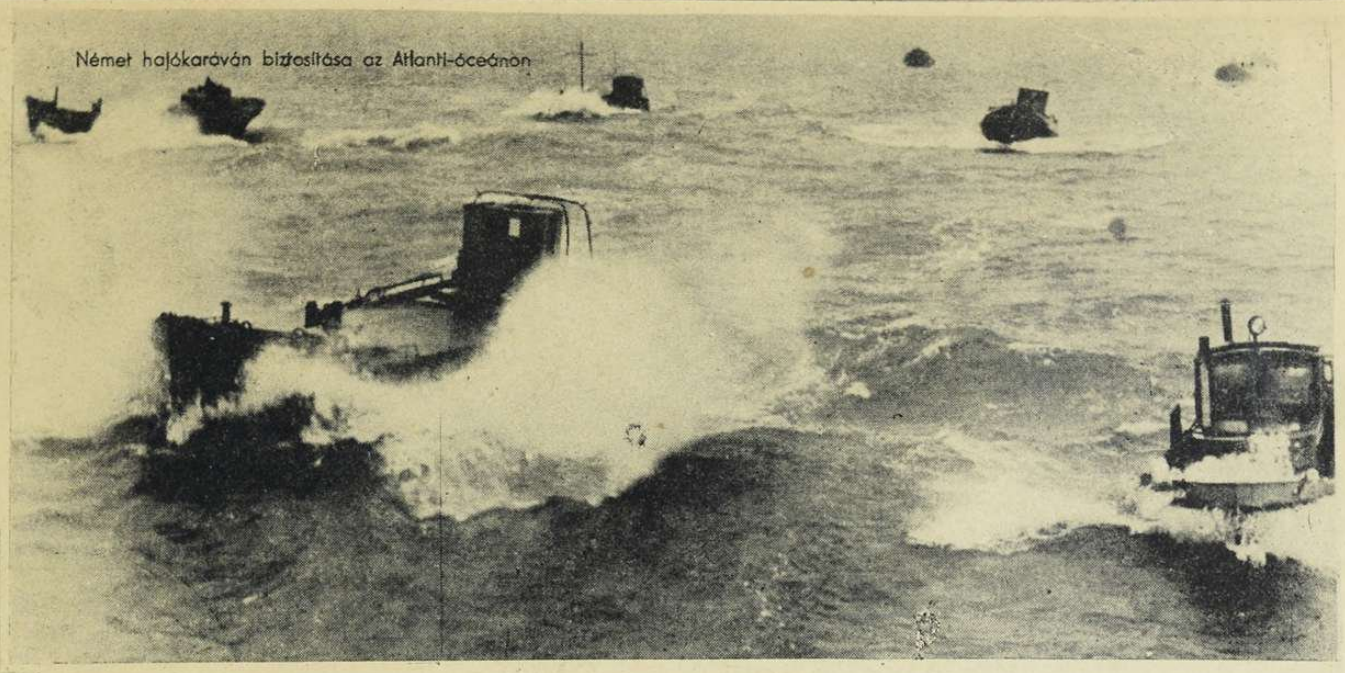

„A BRIT DÖGKESELYŰ KINÁRA CSAP"
A kínai nacionalisták angolellenes plakátja

ESKÜ A SZOVJET ELLEN

A spanyol önkéntesek
a harctérre való indulás napján leteszik az esküt

Sallas spanyol őrnagy, a repülők vezére, eszküszik a mindenható Istenre . . .

ZATÉRÉSE

Carmona elnök, Salazar miniszterelnök társaságában meghatottan köszöni meg az óriástömeg üdvözletét

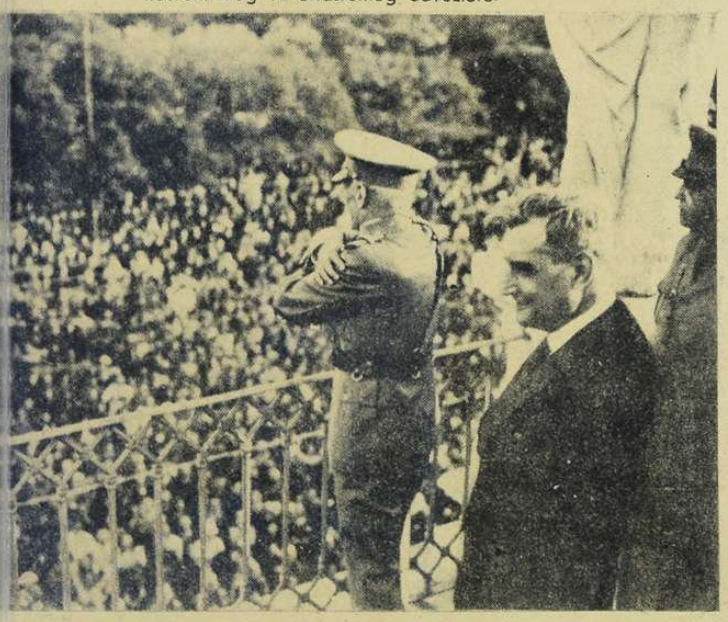

PÁRISI NÉMET CSAPATSZEMLE
Páris gyönyörű útjain végeláthatatlan sorokban haladnak a gépesített osztagok a Place Clemanceau felé, ahol Schaumburg tábornok fogadja a helyőrség tisztelgését

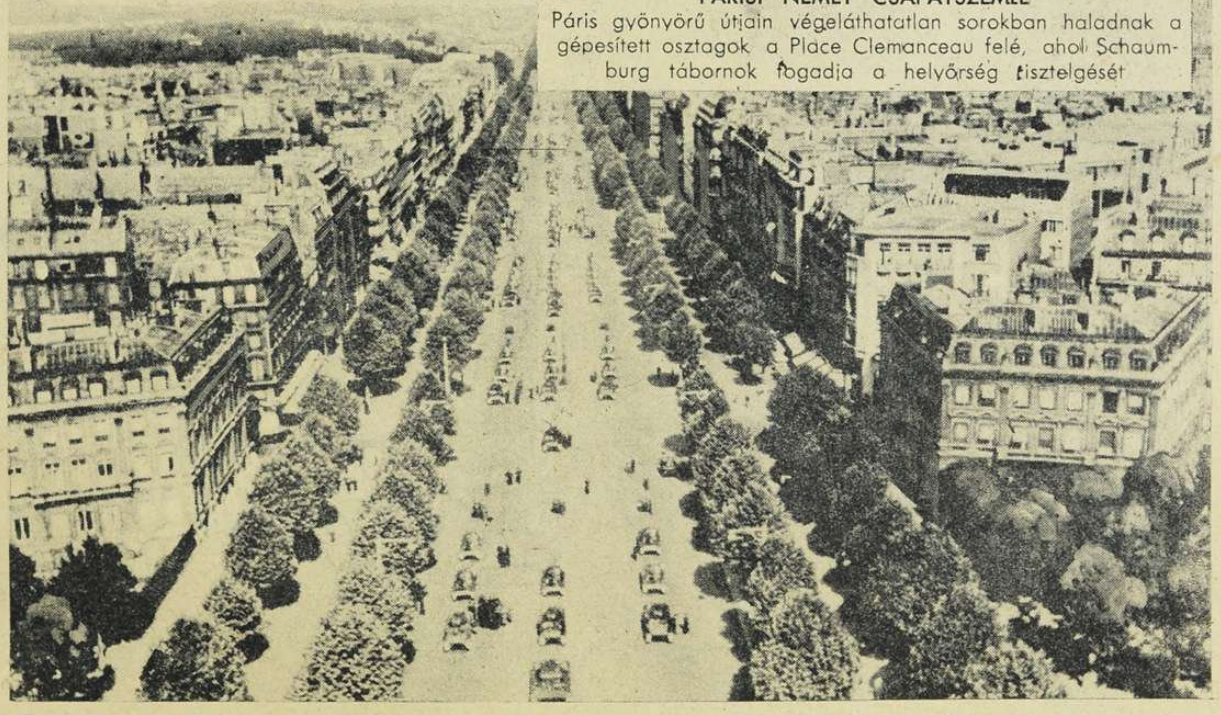

Finnország elnöke és miniszterelnöke
Slöör alezredessel a hadihelyzetet tanulmányozzák

RISTO RITY FINN ÁLLAMELNÖK
meglátogatja a fronton a légelhárító tüzérséget

A „RÜCKWÄRTSKONZENTRIERUNG“ SZOVJET-CSODÁJA

Ez a szovjetpáncélos harc közben belehátrált egy parasztházba, átmászott az agyagfalakon, de mielőtt teljesen kijutott volna a törmelékekből, már három német kézigranát robbant a belsejében s örökre megállította . . .

A HÁBORÚ MÉLYSÉGEIBŐL

AZ ELLENSÉG VONALÁN ÁT!

A terület még a szovjeté, de a műszaki csapatok erős fedezettel már előretörnek. Zsákban viszik a gumicsónakot a motorhajtányon, hogy a felrobbantott hídakon is túljuthassanak.

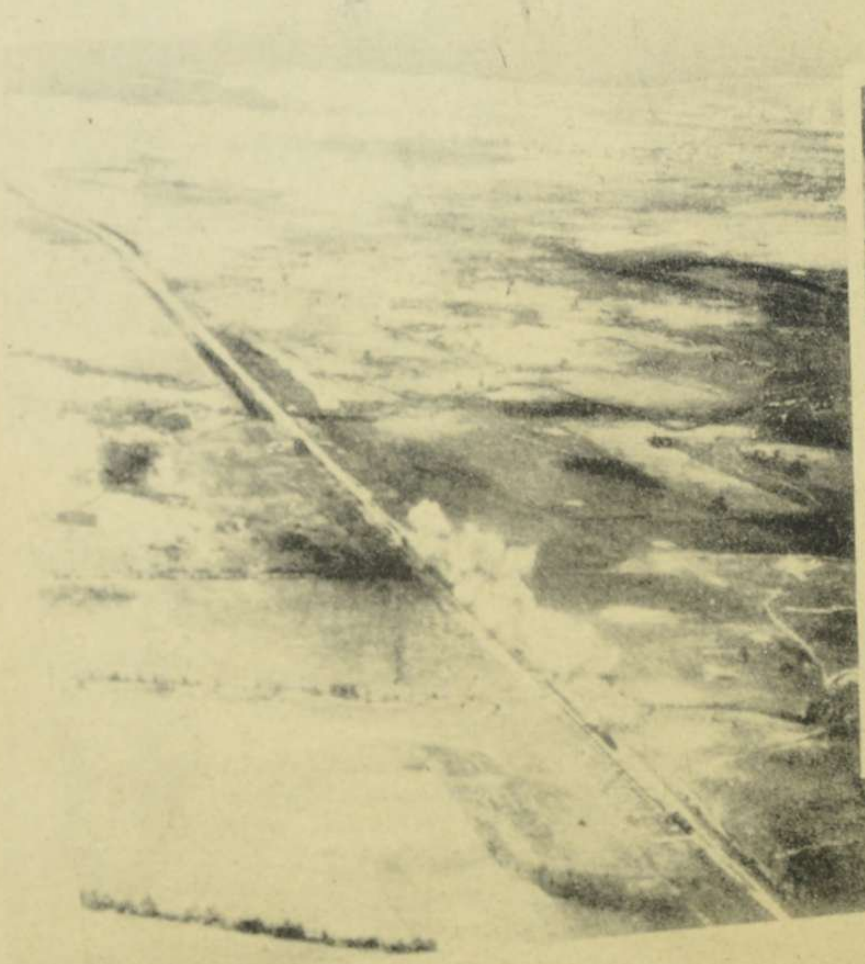

AZ ELNÉMÍTOTT SZOVJETPÁNCÉLOS

A kézitusában elfoglalt szovjet harcikocsiból, holtan bukott ki a menekülő katona . . .

A LEGRITKÁBB REPÜLŐSZERENCSE !

A moszkvai vasútvonalon két szembejövő és egymás mellett elrobogó hosszú vonatot egyszerre bombázott szét a szerencsés német stuka hajszálpontos találataival. A füstoszlopok a pusztulás borzalmas képét rejtik . . .

OLASZORSZÁG HARCA ÉS SZIVE

Mussolini megszemléli a szovjetfrontra induló önkéntesek csapatait

AFRIKAI PIHENŐÓRÁK

Fehéren izzik a napfény a sivatagi földön s barnára perzseli a korcs növényzetet. Üres óráikban az olasz katonák virágot s hazai növényeket ültetnek s ápolják, gondozzák a gyönge „termést" szeretettel, amíg a riadó elszólítja őket más területekre. Az élet-halál harcokban is keresi az igaz ember a szépet . . .

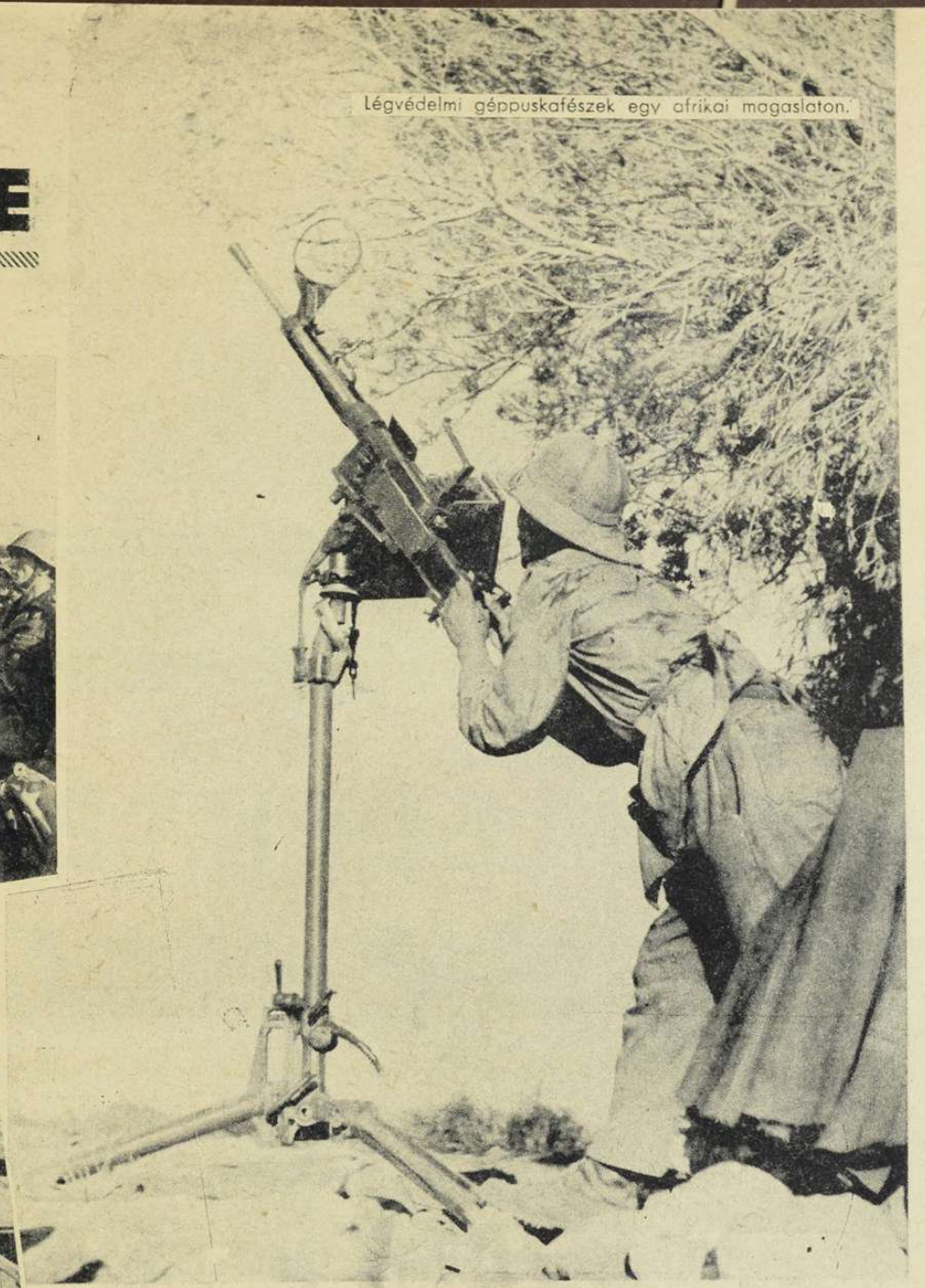

Légvédelmi géppuskafészek egy afrikai magaslaton.

ATHÉN
Az olaszok a görög gyermekek táplálására tápszereket osztanak ki

A SZOLLUMI CSATATÉREN

Az olasz-angol légi ütközetben lelőtt gép lángja és füstje mérföldekre látszik, —

de közelről még félelmetesebb a látvány . . . Az elősiető olasz katonák az esetleg megmenekült angolokat kutatják, — kevés reménységgel . . .

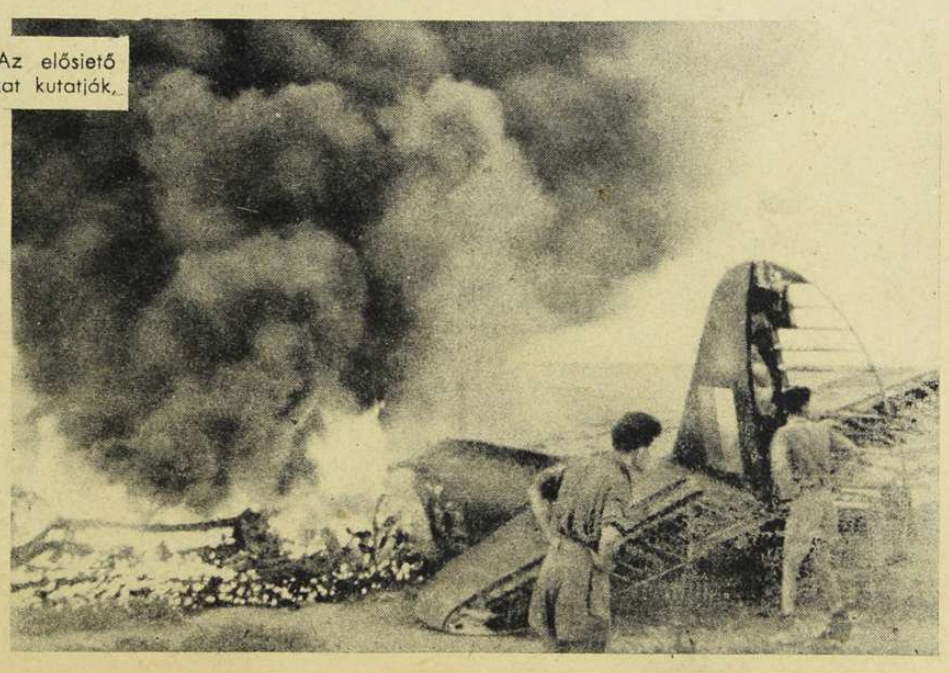

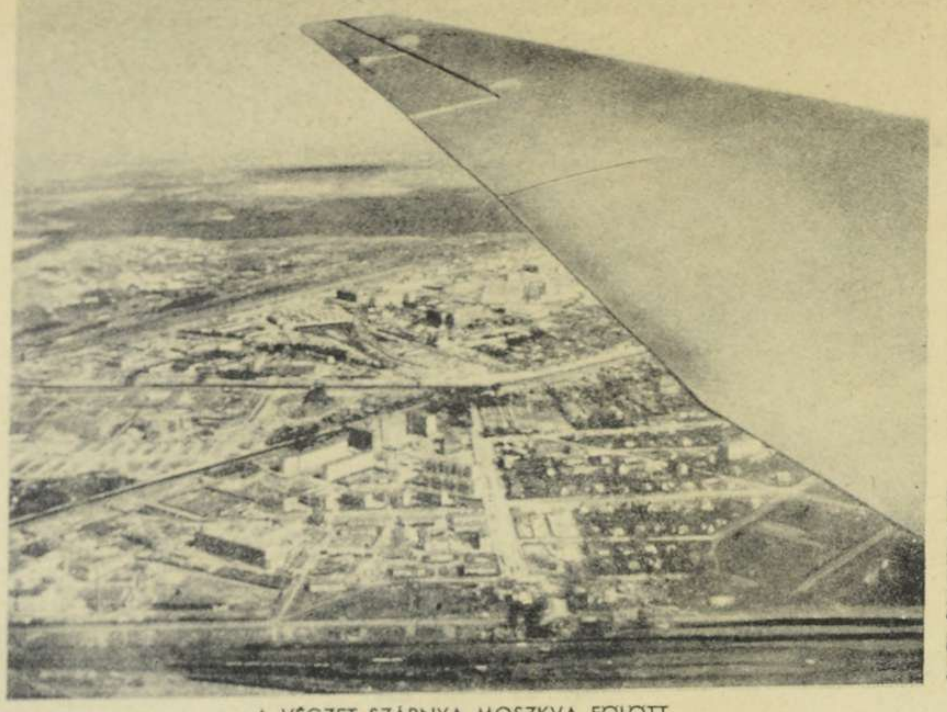

A VÉGZET SZÁRNYA MOSZKVA FOLOTT.
Mélyen repülnek már a német csatagépek s a szovjet fővárosa gyöngülő védekezéssel sorsára vár . . .

A GYŐZELEM PILLANATA.
Egyetlen jólirányzott kézigránát elpusztította a szovjetpáncélost. Legénysége élve vagy holtan, még a páncélos belsejében rejtőzik.

HADIJELENTÉSEK, CSATÁK

Moszkva jelenti, hogy a háború a legválságosabb fordulópontjához közeledik . . . Vorosilov második kiáltványa Leningrád népéhez, a szovjetre leselkedő *„borzalmas"* veszedelmekről beszél s azt hangoztatja, hogy a jó katona nem ijed meg a bekerítéstől. Északon a finnek, délen a német csapatok Leningrádot 100—200 kilométerre közelítették meg s fontos feladata a vörös hadvezetőségnek a bekerítés veszélytelenségét sűrű ellentmondásokkal meghangsúlyozni. *Reval* körül szűkebbre szorult a hurok s a szovjet utolsó baltikumi támaszpontjának elfoglalása már nem harcászati kérdés, csak ésszerű takarékosság a vérrel és a hadianyaggal. Az *Ilmen* és a *Peipusz-tó* között a kiserődök százait foglalták el a német csapatok s visszalökték a szovjeterőt Leningrád külső sáncövezetébe. *Kiev és Gomel* szakaszán új katlan alakult ki a bekerített szovjet seregrészekből s *Rundstedt és Bock* hadcsoportjai új csatába szorítják a befogott ellenséget. *Vjazma* felől a légi támadásokkal szünetlenül zavart szovjet utánpótlást egyszerre kellene elindítani óriás erőkkel északnyugatra délnek, hogy tehermentesítsék Leningrádot és Kievet, vagy *Timosenkó* hadcsoportjára irányítsák a német főerőt . . . A *Dnyeper* középső és alsó folyásánál már feltisztult a helyzet. *Budjenni* vert seregei a Dnyeper mögé vonultak vissza s kétségbeesetten védik a megmaradt hídfőket. A Dnyeper nyugati kanyarulatában pedig a szövetséges seregek biztonságosan berendezkednek *az új déli hadműveletekre . . . Odessza helyzete Reváléhoz hasonlít.* Elkülönítve a környező világtól, a végső csapást várja s a hajókon menekülő egységeket a zuhanóbombázók semmisítik meg, vagy kergetik hátra a kikötőbe.

Levert, nyomott és komor hangulat terpeszkedik a szovjetbarát nemzetközi sajtóra s egyes amerikai lapok kedvezőtlen jóslásai miatt Umanszki, a washingtoni szovjetnagykövet bejelentette csöndes tiltakozását . . . Az érdekelt nagyhatalmak diplomáciai tevékenységében tapasztalható idegességet, lázas, új készülődést s keresését a még megnyitható harctereknek, — elsősorban a keleti hadszíntérről érkező bizalmas s egyben kedvezőtlen jelentésekkel magyarázhatjuk meg.

Az előrehaladt, több héten át megalapozott hadműveletek, az új ék- és katlancsaták felszámolásának viharos napjait éljük s az arcvonal bármelyik szakaszáról befuthat rövidesen a hír az ellenállási vonal megroppanásáról . . .

A hét hadi története

súlyos eseményekkel igazolja azt a feltevésünket, hogy a harcvonalba dobott tartalék szovjeterőt csak a szervezett, tudatos és *kezdeményező* német és szövetséges szorítás lassítására áldozzák fel haszontalanul a vörös tábornokok anélkül, hogy a hadműveleti terveket komolyan megzavarnák. A szovjetcsapatok mozdulataiban a legelfogulatlanabb vizsgálódás sem tud már operációs elgondolásokat felfedezni: még az angol haditudósítók sem írnak összefüggő tervekről, pedig tehetségesek a vereség utólagos értelmezésében . . . A szovjet hadvezetőség visszafordult a megtagadott cárizmushoz, messze el, a napoleoni időkig s *Kutuzov* harcászati módszerét alkalmazza a falvak, városok felgyujtásában, az őrült pusztítás ázsiai dühében *a saját területén, a saját népe ellen.* Az orosz nép, az orosz katona *konok védekezése* Napoleont is meglepte, s ezt a fáradt nyugalomba és önmegadásba ágyazott katonai idegrendszert a szovjetterror mégjobban eltompította s használhatóbbá tette *a hiábavaló vérontásra.* Egy német jelentés szerint valamelyik hídfőnél, ahol 300 foglyot ejtett a győztes német egység, *2000* szovjethalottat számoltak meg . . . Géppuskás szovjetosztagok nem engedik a szerencsétlen embereket visszavonulni, pedig ahogy az eredmények bizonyítják, ez az enervált halálvállalás semmit sem segít a szovjet hadvezetőségen.

A szovjet minden támadásnak kitett területen felhalmozta előre a hadianyagot s ehez a hadianyaghoz hozzáirányítja az embermasszát és várja az eredményt. A megszámlálhatatlan milliónyi embertömeg felmorzsolására, a német hadműveleti módszer végső kiteljesedése volt *az ék- és katlan-csata.* Mint a dárda süvítő hegye, úgy rohant előre az ék s nyomában a gyalogság elképzelhetetlen menetteljesítményekkel megformálta a katlant, amelyből minden kétségbeesett kitörési kísérlet az ember és az anyag

UGRÁSRA KÉSZEN
áll a szállító kocsi legénysége, a szovjetutak pokoli akadályainak legyőzésében, — de nem történik semmi baj. A kocsivezető művészete tisztázza a helyzetet.

VILÁGÍTÁS
Berdicsev sötét utcáin, a roham éjszakáján . . .

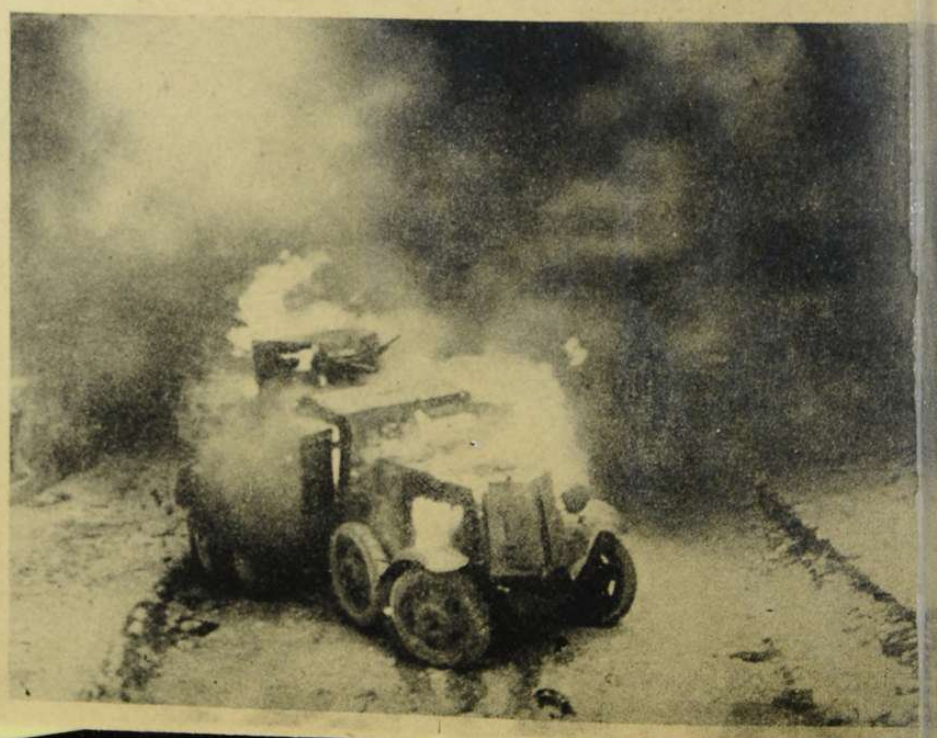

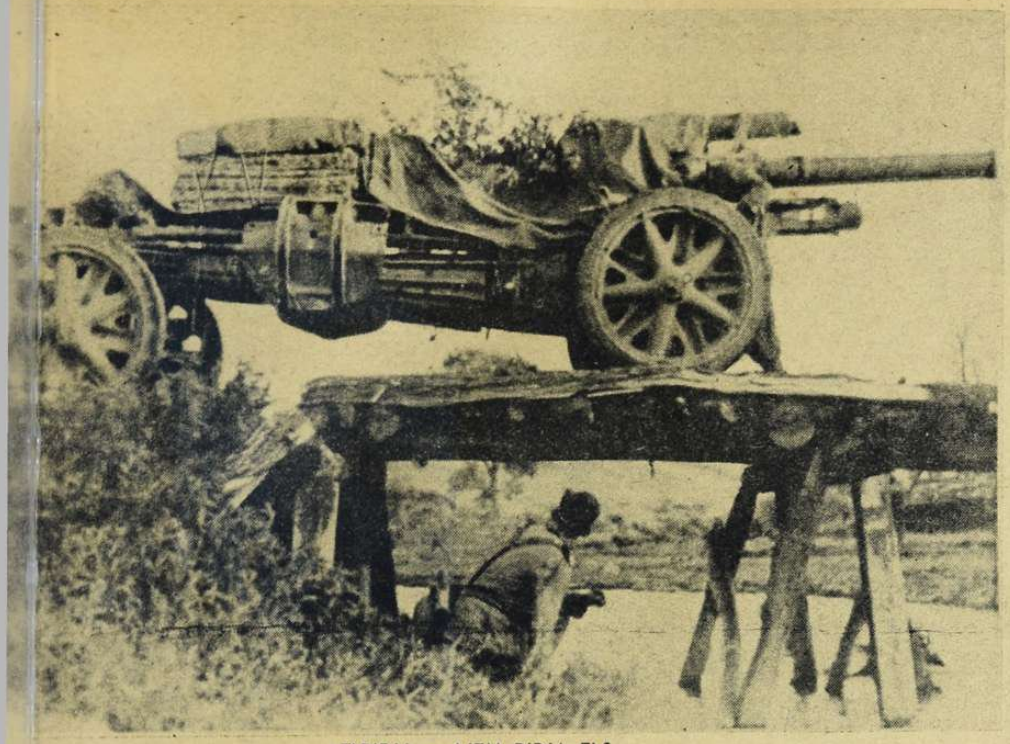

ELBIRJA — NEM BIRJA EL? . . .
Drótkötélen húzzák át az ágyút a „szovjetparadicsom" gyatra hídján.

BERDICSEV OSTROMA
A város szélén, az útat elzáró hosszú lőszerszállító oszlopot, „a szó szoros értelmében", — levegőbe röpítette a német gránát...

ÉS UJ FORDULATOK

Irta: **Rajniss Ferenc**

fokozatos felőrlésével végződött. Hosszú, nehéz és kegyetlen katonai feladat ez, de halálosan biztos *német kezelésben,* ahogy eddig még egyetlen szovjetvisszaütés sem sikerült! *A szovjet hadvezetőség kikényszerítette az új harcászat végső következményeit hadseregei ellen s ezért a merényletért egyszer még felelnie kell a felgyújtott helységek lakóinak s a tönkretett seregeknek.*

Elhulló városok sorsa

bizonyítja délen és északon a szovjetellenállás gyöngülését. *Nikolajev* rendkívül fontos hajógyáraiban a megszálló csapatok közelkész 35.000 tonnás csatahajót, 10.000 tonnás páncélost, 4 új rombolót és 2 tengeralattjárót találtak. Kiderült, hogy a szovjet nem tartotta be a törökökkel kötött egyezményt s nem értesítette hadihajóhadának lényeges gyarapításáról... *Nikolajev fölött a magyar repülők is hősi harcokat vívtak fölényes sikerrel s csapataink kiváló teljesítményeiről a város elfoglalásában, a német sajtó meleg szavakkal emlékezett meg.*

A visszavonuló szovjeterőkben hatalmas károkat okozott a zuhanóbombázók szakadatlan támadása. A Búg széles torkolatában egymás mellett feküsznek a szétrombolt szovjethajók. A Dnyeper torkolatánál elesett *Cherson* városa, a legfontosabb feketetengeri kikötő, majd *Ocsakov,* a szovjet tengeri erődítménye és a könnyű haditengerészeti egységek kikötője. Ukrajnában szívós barikádharcok után a szövetségesek kezére került *Cserkassi,* a Dnyeper hídfőjével és a város közelében lévő szigettel együtt. *A középső és a déli arcvonalszakaszon 12 szovjet hadoszlopot bombáztak szét, 42 vasútat robbantottak fel s 500 vasúti kocsit égettek ki a szövetséges bombázó légierők s 24 óra alatt pusztítottak el 101 szovjet repülőgépet* . . . A Dnyepertől nyugatra a német, olasz és magyar csapatok befejezték a tisztogató munkát.

Északon elesett Novgorod, Kingisepp és Narva. Novgorodnak 40.000 lakosa van s fontos vasúti és úthálózati csomópont a leningrádi térben. A finnek elfoglalták *Sortavala* városát, *Kakisalmi* és *Kiviniemi* helységeket s a Ladogától északnyugatra két szovjet seregegységet be-

A NÉMET KATONA
A megtestesült háború ez a kép, az értelmes elszántság szimboluma

Nikolajev bombázása.
A Bug torkolatában fekvő város hadikikötőjében a készülő új hadihajók épen kerültek német kézre. A hajóépítő üzemet nem bombázták... Nikolajev fölött a magyar légirajok is hősi csatákat vívtak s veszteség nélkül sok Rata-gépet lelőttek.

S. S.-HARCOSOK RÖVID PIHENŐJE.

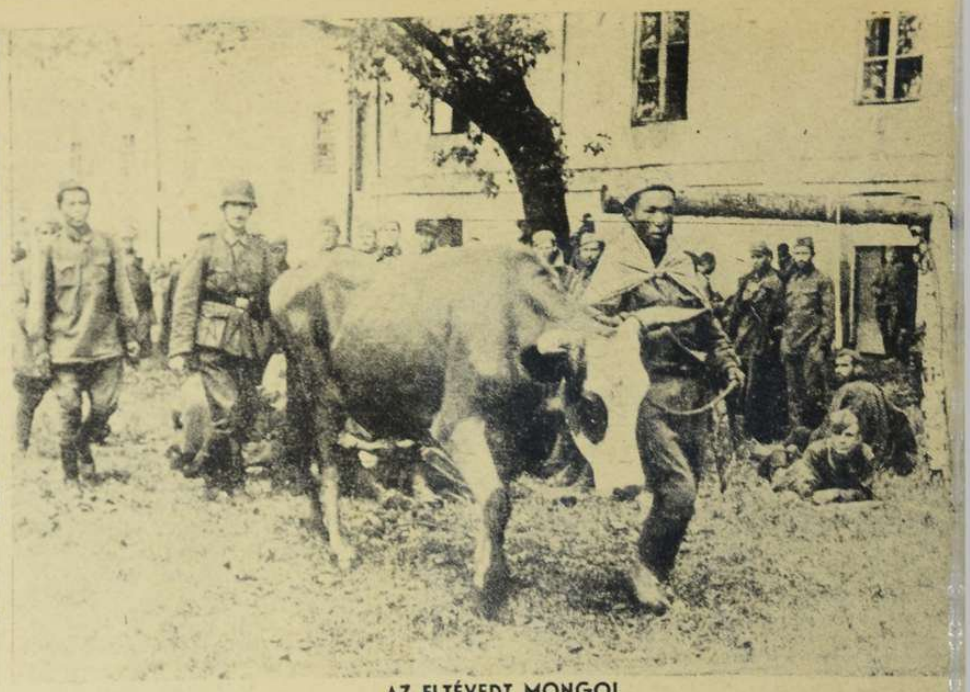

AZ ELTÉVEDT MONGOL

Nem is lehet megkívánni a puszták fiától, hogy az európai térben pontosan eligazodjék. A szovjetkonyhára szánt szép állattal a derék mongol átbolyongott valahogy a németekhez.

A 6. SZOVJETHADSEREG PARANCSNOKA FOGSÁGBAN.

Az umani térben 25 szovjethadosztály semmisült meg, a 6., 12. és 18. hadseregből. A 6. és 12. hadsereg vezénylő vörös tábornokait is felfedezték a 103.000 hadifogoly között.

kerítettek. A 168. szovjethadosztályt rászorították egy földnyelvre s ott megsemmisítették. A menekülők nagyrészét elnyelte a Ladoga vize. A 142. és 198. szovjethadosztályokat a finnek szétverték s maradványait *Kilpula* szigetén ostromolják. *Finn csapatok 15 kilométer távolságra állanak Viipuritól!* A finn öbölben 5 szovjethajó aknára futott s percek alatt el üllyedt. *A szovjet hajóállománya a Keleti és a Fekete tengerben rohamosan elpusztul* ... Az arcvonal legészakibb pontján, *Murmanszk* városának rendkívül heves bombázása megkezdődött. *Általában a légi tevékenység hovatovább óriási méreteket ölt. Moszkva, Leningrad, Reval, Tula és a krimi-félsziget hadi pontjai csak most ismerkednek meg igazán a német légi haderővel* ... A krimi-félsziget nyugati partján egy 10,000 tonnás és egy 3000 tonnás szovjethajót lángbaborított a pontos találat. *Odessza maga a pokol! A bekerítő csapatok 15 kilométeres körzetben közelítették meg a várost, roham rohamot ér, a dnyesztermelléki erődítmények elestek és stukák vágják az útat előre a gyalogságnak. Itt is órákon múlhatik a város elfoglalása* ... Ha a szovjet új csapatokat, hevenyészetten felszerelt és kiképzetlen csőcseléket zavar meghalni az arcvonalba, akkor sem tudja feltartóztatni a bukást, csak az emberi veszteségeket növeli barbár kegyetlenséggel.

A hihetetlen áldozatok

Befejeződött a hét folyamán a gomeli csata. A végső eredmény ebben a térben 87,000 szovjet fogoly, 912 elfogott, vagy megsemmisített ágyú, 169 páncélos harcikocsi, 38 épen elfogott repülőgép, 2 páncélos vonat és megszámlálhatatlan mennyiségű kisebb hadfelszerelési tárgy. A gomeli csata 10 napig dühöngött, amíg *Timosenko* főhadiszállása is a német csapatok birtokába jutott. Harcászati szempontokból ez volt az egyik legérdekesebb ütközet. A *Kricsev*-től és *Rogacsev*-től kiinduló német támadás először két katlant kerített be, de a kricsevi támadás előrelendült *Klinzy* alá, Gomeltől 100 kilométerre keletnek s elszakította a fősereg vis zavonulási útját. Így kényszerült csatára a bekerített és a felszabadító hadsereg egyaránt s az ütközetek hosszú sorát *végleges német győzelem zárta le.*

A német hadijelenés beszámolt a szovjet-háború *első két hónapjának* összefoglalt eredményeiről s a megtornyosodott számokat *„hihetetleneknek"* nevezte. A világtörténelemből soha el nem múló adatok a következők: *Két hónap alatt elvesztett a szovjet hadifoglyokban 1 millió 250.000 embert, anyagban 14,000 páncélos harcikocsit, 15.000 ágyút és 11.500 repülőgépet!*

A leleplezett új Dzsingisz Kán húzódik meg a szörnyű számoszlopok mögött! Ujra és újra el kell mondani: mi maradt volna meg Európából, ha ez a nyers, de arányaiban megszédítő hadigépezet egyszer a gyöngeség kihasznált pillanatában sújt le nyugat felé? .. Hiszen ez a felszerelés tipikusan *támadó fegyverzet* volt s nyilvánvaló, hogy a *szovjetvédekezés gépezete* aránytalanul kisebb összegeket nyelt el az éhesen tartott muzsikok kenyeréből, ami elég nagy baja s a tulajdonképpeni gyöngesége a hátrálásba vert szovjet hadseregnek ... Lassankint mindenütt csak a természeti akadályok maradnak meg, mert a betonerődök vonalán túlra terjed ki az arcvonal s nem lehet világ végéig emberi testtel tömni be a réseket, ahogy most *Vjazma és Novgorod végső ellenállási vonalán történik a Moszkva—leningrádi vasútvonal védelme érdekében* ...

Valóban érthetetlen, hogy milyen módon semmisítette meg a szövetséges erő a szovjet páratlan hadfelszerelését s a katonai titkot csak a *személyi cselekedetek, az emberi bátorság és a*

Magyar repülőtisztek cigarettát osztogatnak az ukrán lakosságnak.

Gyorscsapataink parancsnoka a hadihelyzetet tanulmányozza.

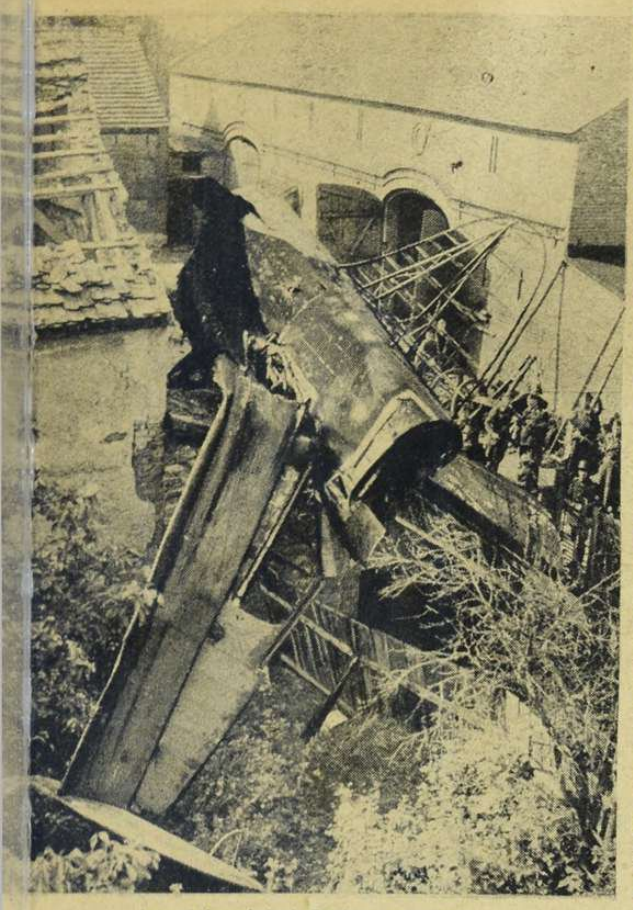

Angol bombázó Berlin határában.

Finn katonák leszedik a szovjetcsillagot a jaakimai templom kapujáról.

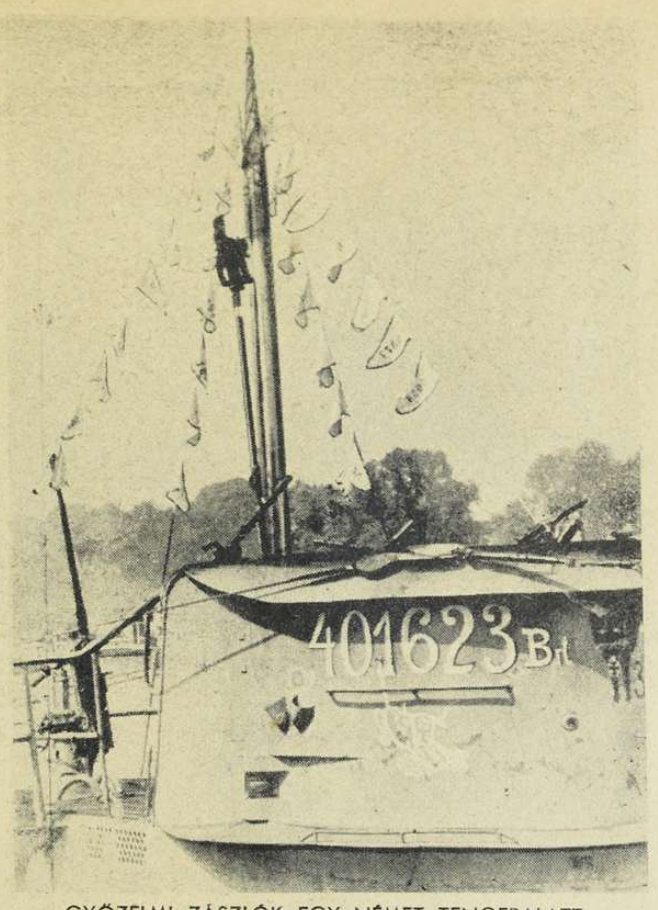

GYŐZELMI ZÁSZLÓK EGY NÉMET TENGERALATTJÁRÓN.
401.623 tonna hajóür elsüllyesztése csodálatraméltó teljesítmény!

fölényes tudás felvilágló részletei magyarázzák meg.

A lovagkeresztes Schalk alezredes repülőosztaga, — a híres „kísértet-osztag" — megsemmisített a szovjethábarúban,

806 repülőgépet,
47 páncélos harcikocsit,
46 ágyút,
967 teherautót,
106 vasúti mozdonyt és
2 repülőcsarnokot,

egyéb kisebb alakú, elpusztított szovjet hadianyag mellett! . . . Ilyen mesébe illő személyi és szervezeti eredmények nélkül nem lehetne józan ésszel felfogni mindazt, ami történt . . .

Magyarország

honvédserege az ősi katonai erények megcsillogtatásával veszi ki részét az európai harcból. A szovjet hadak üldözésében s a nyugatukrajnai pacifikáló munkában egyaránt becsületes részt végzett el a magyar haderő. A Búg deltájában a szovjet összevont monitorjai sikertelenül próbálták meg oldaltűzbe fogni csapatainkat, a magyar légierő azonban feltűnő sikerrel bombázta a szovjet páncélos alakulatokat, a lovastömegeket s a visszavonuló tüzérségi és gépkocsi osztagokat.

A kiadott magyar *veszteség-lista* szerint július 3-a és augusztus 10-e között veszteségünk a becsület mezején: *16 tiszti és 297 legénységi halott, 34 tiszti és 907 legénységi sebesült, 2 eltünt tiszt és 197 főnyi legénység.* Július 3-a óta, szakadatlan harcokban és 600 kilométeres előnyomulás ezer veszélyében szenvedték csapataink ezt a veszteséget. A hősök emlékét a nemzet gyásszal és testvéri szeretettel őrzi.

Büszkén jegyezzük fel a német vaskereszttel kitüntetett magyar honvédek neveit: vitéz lófő dálnoki Miklós Béla vezérőrnagy, vitéz Major Jenő, vitéz Vörös János, vitéz Vattay Antal vezérőrnagyok, vitéz Kárpáthy Tibor százados, Kölmödy hadnagy és Borzáth őrmester mellén hirdeti a magyar vitézséget a német vaskereszt.

Anglia veszteségei

méltán nyugtalanítják a City üzletembereit. A legutolsó német jelentés egyszerre *148.200 tonna angol hajótér elsülyesztéséről számol be.* A német tengeralattjárók napokig üldöztek egy erősen biztosított s Gibraltárba igyekvő hajókaravánt s kilőttek belőle 21 hajót 122.000 tonna űrtartalommal s a kiséretből is elsüllyesztettek egy rombolót, egy korvettet és egy őrhajót. *Csak 8 egység tudott idejében a portugál felségvizekre elmenekülni . . .*

Az elmúlott héten *130* angol repülőgép volt a *non-stop* támadások áldozata s *június 22— augusztus 23 között 1044 angol gép pusztult el a nyugati harcokban, szemben a németek 127 repülőgépveszteségével!* Ez az arány megmutatja az amerikai segítség gyöngeségét is. Az Atlanti-óceánon csak a légierő 70.500 tonna hajóűrt küldött a tenger mélyére s a heti eredmény *Északskócia, Hull* és *Humber* ipartelepeinek bombázásában mélyre billenti a mérleget Németország javára.

Tobruk, Szuez, Alexandria és Málta támadásaiban a német és az olasz repülőegységek az elmúlott héten fokozták erős tevékenységüket.

A nemzetközi látóhatárt fekete felhők borítják. Irán megtámadásának csak az lehet az oka, hogy a szovjet és az angol vezető körök gyors német sikerektől tartanak. Anglia tekin-

Fegyveresen elfogott „szovjet amazon" magyar őrizetben.

KÖZELHARC EGY ERDEI TISZTÁSON.
A géppuska tüzének védelme alatt megindul a roham.

VISSZAÉRKEZETT A JÁRŐR AZ ÉGŐ SZOVJETFALUBÓL.

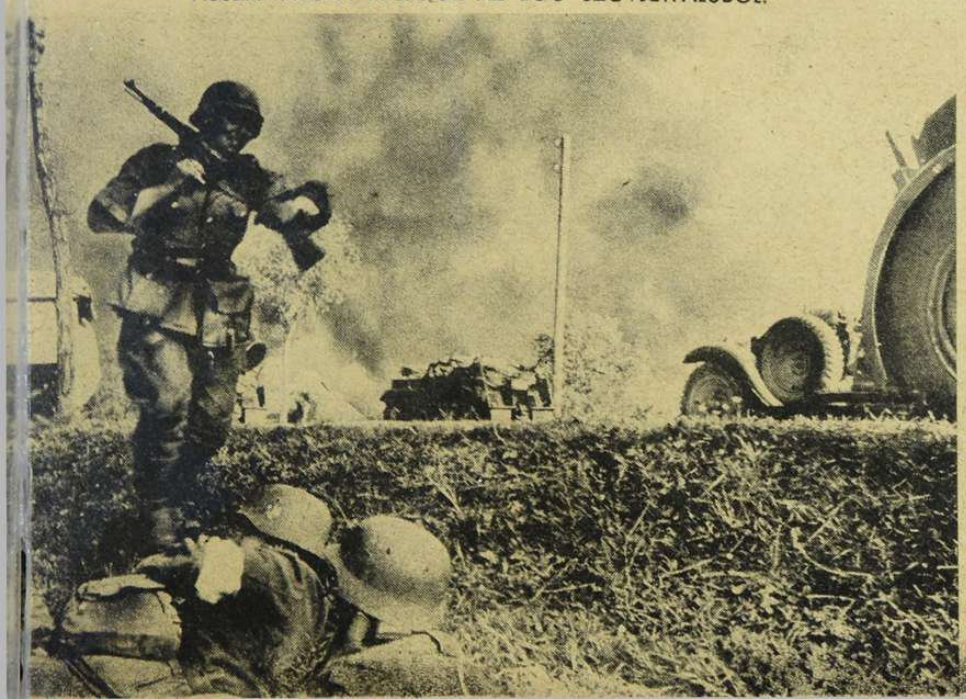

Angol éjjeli bombázó a habokban.
A hatalmas gépet a német tengerészeti tüzérség lőtte le. A roncsokat gondosan megvizsgálják s a nemes alkatrészeket leszerelik...

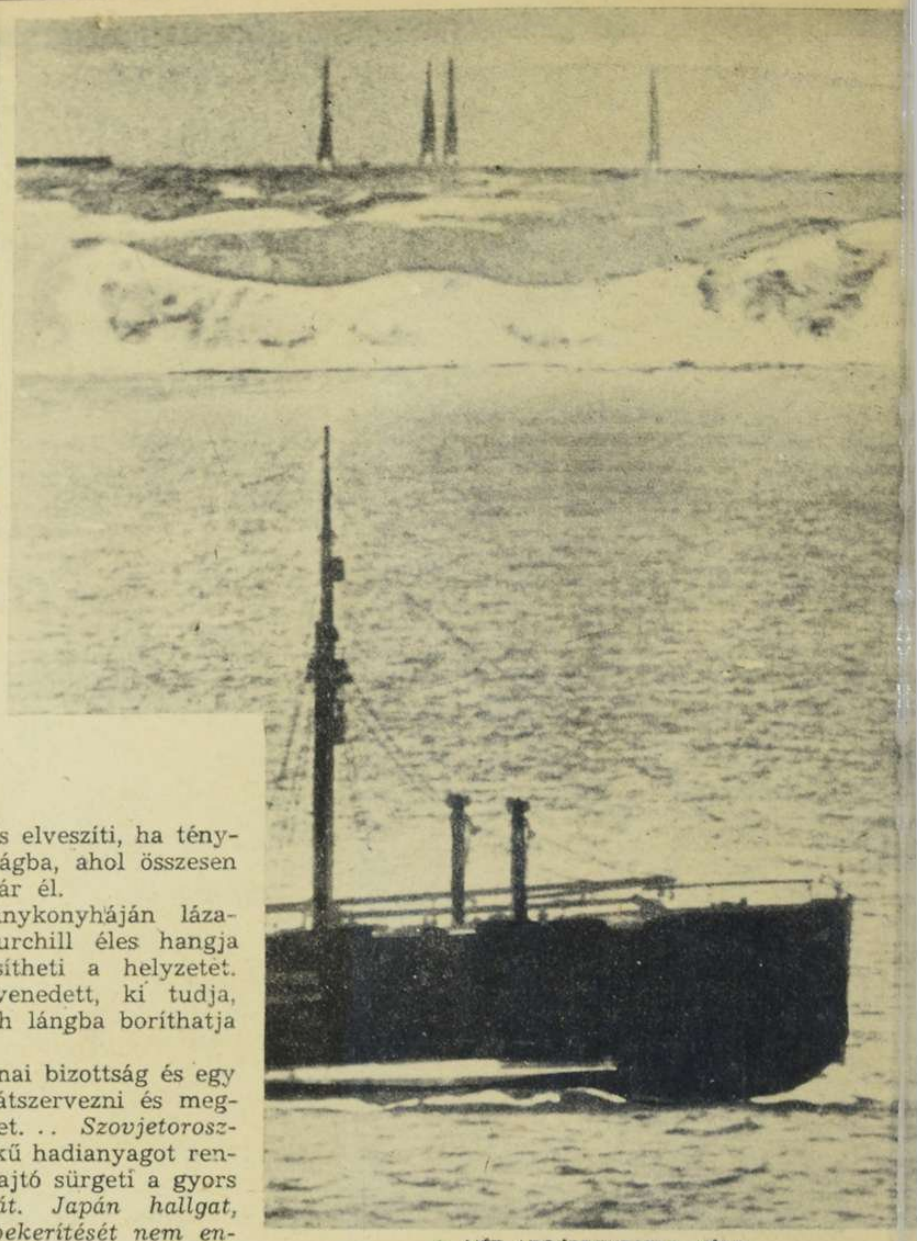

A HÉT LEGÉRDEKESEBB KÉPE.
Egy elfogott angol szállítóhajót vontató-kötélen szállít egy német hadihajó hazafelé.
A vontatóhajóról távfényképező-géppel vették fel az elfogott zsákmányhajót a doveri angol partokkal.

SZOVJET-RATA A BUG PARTJÁN.
A pusztuló Rata, valószínűleg a súly elosztása miatt, előszeretettel foglalja el ezt az állást...

télyének utolsó foszlányait is elveszíti, ha tényleg bevonul egy békés országba, ahol összesen 700 letelepedett német polgár él.

A diplomácia boszorkánykonyháján lázasan rontják a jövendőt. Churchill éles hangja Japán ellen csak elmérgesítheti a helyzetet. *Dakar* kérdése újra megelevenedett, ki tudja, hányadszor s a foglalási düh lángba boríthatja egész Afrikát.

Csungkingba angol katonai bizottság és egy amerikai tábornok érkezik átszervezni és megerősíteni a kínai hadsereget... *Szovjetoroszország* 1 milliárd dollár értékű hadianyagot rendelt Amerikában s a zsidó sajtó sürgeti a gyors szállítást *Vladivosztokon át. Japán hallgat, várja a fejleményeket, de bekerítését nem engedi meg!* A Csendes óceán minden szigetén és partján az előkészületek, az összeesküvő akaratok, tervek s izgatások fülledt légköre terjeng.

Határtalan gyűlölet csap szét kénkövesen a világra, Churchill áldatlan politikájából. A gyarmati rablások jogtalanságából semmit sem engedett Anglia s az európai rendet is hagyta belefulladni a páriskörnyéki békék mocsarába, *amikor még meg lehetett volna menteni kevés emberséges áldozattal a békét* s most, amikor a telhetetlenség és a vak önzés bűneinek megtorló órája elérkezett, Anglia a világ felgyújtásának bűnével próbál védekezni. *A londoni National Review ajánlja Németország 31 kis államra való szétbontását, a kiszámított 3 millió német katona megsemmisítése után s Churchil nem törődik avval, hogy az ilyen világba üvöltött terv a védekező nemzeteket minden lépésre s minden eszköz felhasználására feljogosítja.*

Megérett a világ a nemzetközi uralom alapelveinek átváltására s mert szükség van a megújhodás tényére, csak az új erő győzhet, előbbre vinni az emberiség ügyét örök céljai felé...

AKIK GYALOG MENETELNEK.
Egy tiroli vadászzászlóalj a szovjetháború kezdetén Szlovákiából indult el s lengyel földön át, kemény harcokban, Ukrajna területén ünnepelte meg vidáman a maga mögött hagyott első 1000 kilométert. Mi minden történt ezen a hatalmas útszakaszon!...

HERNYÓTALPAS ROHAMÁGYÚ.
A féléltetes fegyver gyilkos tüzével a legjobban és leggyorsabban megválasztott helyről seper szabad utat a gyalogsági rohamhoz...

Öreg orosz paraszt szívesen mutatja meg a német katonáknak, hogy merrefelé menekültek a szovjetcsapatok.

A HÉT TÉRKÉPEI

IRÁN, A SZÉTVÁLASZTÓ ORSZÁG

A világ legerkölcstelenebb szövetségét képviselő birodalmak, Anglia és Szovjetország Irán függetlenségének megdöntésével próbálják fegyveres és gazdasági erejüket egyesíteni az új világ ellen.

(Lásd: hadijelentés.)

HÁROM „DÜNKIRCHEN" SZOVJETOROSZORSZÁGBAN

Az angolok súlyos tengerparti veszteségeinek emlékezete önkéntelenül feléled a szovjetarcvonal három rövid szakaszán dúló harcok jelentéseiből: 1. A finn csapatok a **Ladoga-tó** északi partján a víznek szorították a vörösöket, akik megkísérelték az átjutást az északi partokról a déli partokra s túlterhelt kis hajóikon és csónakjaikon merültek el a hullámsírba... 2. A második vízi tragédia **Tallinn** körül játszódik le, ahol a tengerparton összezsúfolódott szovjetcsapatok csak a német hadihajók ágyútüzébe menekülhetnek... 3. A bekerített **Odesszában** a legsúlyosabb a veszteség, mert itt a német repülők már 30 hajót süllyesztettek el a kikötő közelében s lehetetlenné vált a menekülés a Fekete-tengeren át...

1-2

Kibujik a szög a zsákból...

AZ UTOLSÓ SZTALIN-VONAL...

Sztalin Elvtárs, melyik út vezet Szibériába?
— «Mindig csak a magad útjelzői mellett, bátyuska...»

A brit oroszlán:... s még közben eltöri a derekamat is...

S. O. S.!

Hol marad az angol tehermentesitő támadás?... *Hol marad a bolseviki tehermentesitő támadás?...*

Gyerünk csak azokkal a zsidó kulcspoziciókkal!...

BÉKEAJÁNLAT FINNORSZÁGNAK

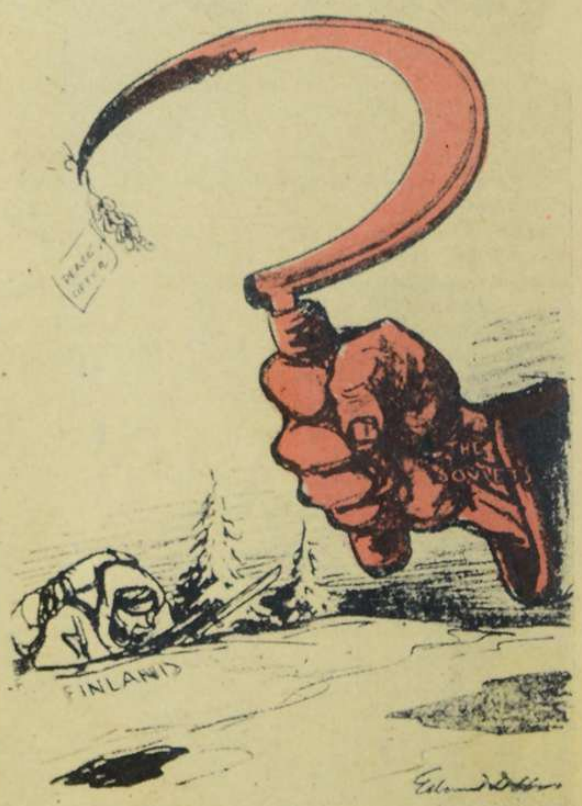

Igy látta a béke olajágát az amerikai «Baltimore Sun» 1940-ben, amikor Finnországot a szovjet területek átengedésére kényszerítette... Azóta szovjet katonai bizottság tárgyal Washingtonban fegyvert szerezni — Finnország ellen!

MAGYAR FUTÁR. Politikai hetilap. A szerkesztésért felel: Dr. RÁJNISS FERENC főszerkesztő. A kiadásért felel.: Grátzer Antal. Szerkesztőség: Budapest, VIII., József-körút 5. Telefon: 137—103' — Kiadóhivatal: Budapest, VIII., József-körút 5. II. em. Telefon: 144—400. — Előfizetésl ár egy évre 10 P, félévre 5 P, negyedévre 2.50. Egyes szám ára 20 fillér. Kéziratok megőrzését vagy visszaküldését a szerkesztőség és a kiadóhivatal nem vállalja. — Nyomatott a Stádium Rt. offset-körforgógépén, Budapest, V., Honvéd-utca 10. Felelős: Győry Aladár igazgató.

RÉGI MAGYAR VILÁG

Csendes az élet 1842 táján. A *külpolitikában* a lapok beszámolása szerint is teljes a szélcsend. Legalább nyolc-tíz ország kisebb jelentőségű belügyeit tartják a magyar hírlapok napról-napra nyilván, s egyedül *Angliáról* érdekesebbek a közlemények. Anglia céltudatosan és szívósan építi a százévre szóló világhatalmat.

«A búrok felől ismét nyugtalanító hírek érkeznek Fokföldről. Az angolok most hathatós szerhez kezdenek nyúlni. A közelben lakó kaffereket felzajdítják ellenük s így aligha maradand a szabadságra vágyó hollandi parasztok számára egyéb hátra, *mint járom, vagy felemésztetés . . .»*

Anglia szociális viszonyai, sűrűn keltenek európai felháborodást. Ennek ad hangot a magyarországi értesítés:

«Angliában a kőszénbányákbani munkások sorsa, úgy látszik, főleg a fiúké és lányoké, — még most is olyan szörnyű, mint azelőtt. 17 évnél ifjabbak kénytelenítettnek ezen munkára és pedig *reggeli 6 órától esti 9 óráig, nyomorult élelem, ütleg s mindennemű rosszbánás mellett. Kiket is először megszökve, a hatóságok visszaadnak kínzóik kezébe s vérig veretvén s hideg vízbe mártatván, újra munkára űznek. Másodizben megszökvén, büntetésük halálos nyavalyával egyenlő. E néposztályok közt szörnyű a durvaság.* Egy férfiú feleségével annyira lármázott, hogy a szomszédok összecsődültek s berontván a házba, látták, hogy a férj üti a feleségét, — de vajjon mivel? — *saját gyermekük kolttestivel . . .»*

A magyarországi *zsidókérdés* adalékai közé tartozik ez a félig magyar, félig ausztriai beszámoló:

«Magyarországot, a mult országgyűlési törvényterv megerősítése miatt Ausztria más tartományaiból, hol a zsidók helyzete korántsem kedvező, *ezen népnek legaljasabb, legszegényebb része el fogja árasztani* — (ezt Széchenyi hírlapja, a Jelenkor írja) — *annélkül, hogy az, akár kereskedelmi gyakorlat, akár iparűzés, akár jogvédelem tekintetében valamit nyert volna, nemzetiségi érdekeket nem is említve.* Nem mulasztja el azonban most Ausztria, örökös tartományaiban lassankint emelni, vagyis a magyarországival egyenlővé tenni a zsidók polgári helyzetét, mit főleg nevelés, munkához szoktatás s egyes személyek felemeltetése által igyekeznek elérni. Már József császár megnyitá előttük nemesi rangra az ösvényt s Ferenc alatt kivételkép némelyeknek engedelem adatott a gyárakhoz megkívántató vagyonok beforgatására. *Rotschild Salamon báró legközelebb szabadítékot nyert a kormánytól, az egész birodalomban bányaművelés végett földbirtokot szerezhetni. Ez alkalmasint Magyarország kizárásával értendő, mert nálunk ilyesmi nem történhetik . . .»* Ilyen jámbor volt a magyar hit 100 év előtt . . .

Külföldi hírnek számít a következő rövid értesítés:

«Rebesgetik, hogy a *török szultán* Bécset szándékozván e nyár folyamán meglátogatni, *Budapesten is töltend néhány napot.* Mi tamáskodunk benne.»

Budapesten megjelent *Bárándy és Fenyes* magyarországi népesedési statisztikája, bizony még egyoldalú és hiányos tartalommal. Mégis érdeklődésre számíthat belőle néhány fontosabb adat. A *magyar városra* vonatkozó lélekszám adatok szerint *Pest lakossága 86 ezer* fő, *Budáé* 40 ezer, *Sopron* 14, *Kőszeg* 6, *Esztergom* 13, *Székesfehérvár* 20, *Szeged* 34, *Kassa* 13, *Győr* 18, *Komárom* 18, *Szolnok* 15, *Nagybánya* 5, *Debrecen* 50, *Szabadka* 46, *Zombor* 23, *Ujvidék 19 ezer lakosú város . . .*

A Fenyves—Bárándy-féle száz év előtti statisztika szerint, a magyar városokban a következő volt a zsidók arányszáma:

Város neve	Lakosok száma	Zsidók száma
Pest	86.000	6000
Buda (Óbudával együtt)	40.000	4150
Békésgyula	17.000	—
Debrecen	50.000	—
Eger	19.000	—
Érsekujvár	8.000	—
Jászberény	17.000	—
Karcag	13.000	—
Losonc	7.000	—
Mohács	10.000	—
Nagybánya	5.000	—
Nyiregyháza	18.000	—
Szolnok	13.000	—
Turkeve	9.000	—
Tata	12.000	1220
Nagykanizsa	7.000	1310
Sátoraljaujhely	7.000	1300
Nagykároly	12.000	1960
Miskolc	28.000	1200
Nagybecskerek	17.000	510
Kecskemét	40.000	500
Balassagyarmat	4.000	920
Baja	15.000	540
Paks	8.000	780
Keszthely	7.000	504
Zalaegerszeg	5.000	516
Munkács	4.000	700
Ujvidék	19.000	980
Győr	18.000	600
Komárom	18.000	510
Szeged	34.000	800
Veszprém	11.000	780
Nagyvárad	20.000	850
Ungvár	7.000	680
Máramarossziget	6.000	330
Nagykőrös	18.000	260
Szentes	22.000	240
Kaposvár	4.000	154
Szigetvár	4.000	366
Gyöngyös	16.000	420
Szabadka	45.000	350
Zombor	23.000	160
Kőszeg	6.000	100
Szekszárd	11.000	20
Magyaróvár	2.000	4
Moson	3.000	34
Hódmezővásárhely	32.000	50
Esztergom	13.000	13
Sopron	14.000	50
Székesfehérvár	20.000	24
Pécs	13.000	30
Kassa	13.000	4
Kalocsa	6.000	10
Vác	11.000	10
Szombathely	5.000	62
Hiskunfélegyháza	16.000	20
Salas	13.000	70
Hajdúböszörmény	17.000	16

Összegezve a körülbelül két millió lakost kitevő városokat, *az itt lakó zsidók száma 60 ezer.* Magyarország területén azonban több mint tizenegy millió keresztény lakos mellett mégis élt *244 ezer zsidó.* Hogy hol? Ezt majd a statisztikában folytatott kutatásunk közben megtaláljuk s közöljük más alkalommal.

Most a *pesti és bécsi kereskedők síránkozására* kerítsünk sort, akik a debreceni vásár útnehézségei miatt be akarják szüntetni vándor működésüket:

«Kevesebb veszéllyel és költséggel jár a kereskedés a turkomannok pusztáin keresztül, mint Pesttől Debrecenig. 16—20 ökörrel kell a társzekereket vontatni, nyomorult csárdákban kell kínlódni, tűrni kell, miként a pusztai betyárok kifogják a szegény fuvaros legjobb lovát s fél naponkint ácsorogtatják a feneketlen sár közepén szekerével, míg a szegény szekeres égre-földre könyörög, a csárdában az ő rovására rossz kerti bort hörpölők előtt, kiknek más céljuk nincs, mint, a nyomorultból pár forintot kizsarolni. Végre tovább mozoghat és a folyóhoz ér, és nincs híd, nincs hidlás és a portéka vagy vásár után érkezik Debrecenbe, vagy pedig sárközepén feneklik jövő tavaszig, a szekeres lovai árát útközben felemészti s gyalog mehet tovább . . .»

Azonban dereng már a jobb jövő. Ilyen körülmények között a *Pest—Bécsi hajó-összeköttetés* káprázatos gyorsasága nagy ígéret:

«A „Bécs" gőzhajó 26 óra alatt iramlik Bécsbe, e szerint előre meg vagyunk győződve, hogy a most készülőben levő *„Pest" még gyorsabban fog haladni.»*

A pest-budai színházi életben a pangás határozottan érezhető. Uj bemutató a téli idény alatt egyáltalában nincs, helyettük néhány apró baleset jelenti az izgalmakat.

«Mult hónapban *a dühöngő szél összerombolá Budán a Horváth-kertben az újdon épülő Arénát,* éppen befejezése előtt, s ezt szerencsének mondhatni, különben még ollyankor történhetendett a baleset, mikor a napi színház emberekkel telik meg, mi elkerülhetetlenül több emberéletet kívánt volna áldozatul.»

A nemzeti színházban pedig előadás közben a zsinórpadlásról a színpadra esett egy világító munkás, *és majdnem agyoncsapott két kóristát:*

«A nemzeti színházban minap lezuhant embernek, — mi szinte megfoghatatlan, — eddig semmi baja, *sőt, mint mondják, hinni sem igen akará, hogy leesett, annyira ittas volt.* Társait azzal vigasztalja: «ti, ha egyszer leesnétek is, odavolnátok, én essem még háromszor, semmi bajom sem lesz.» Azonban hisszük, hogy az Igazgató úr e martialis keménység dacára is túladand a fickón, mert habár ő még egy ízben sértetlenül ismételhetné a tréfát, de a közönségben mindenesetre botrányos zavart okozna.»

E szokatlan színházi hírek mellett említést tehetünk még egy hagyatéki ügyről, melyhez hasonló aligha fordult elő a színházak történetében.

«Hír szerint bizonyos nemrég elhúnyt szín-barátunk végrendeletében fejét a színházunknak hagyta, hogy Hamletben, koponyakép mindig szerepeljen . . .»

Színházon kívül nagy társadalmi színi-előadást rendezett a Pesten már nagyon *befolyásos zsidó pénzvilág a Lánchíddal kapcsolatban.* Akkor is volt suttogó pletyka és rémhírterjesztés, s ez a nagy magyar vállalkozás körül már annyira túlment minden határon, hogy *gróf Széchenyi István* a *«Jelenkorban»* egy hatalmas cikkben szól fel ellene, s ebben sorra veszi az egyre változó és alakuló hírverést.

«A dicső „faj" úton-útfélen pletykáztatá, hogy Budát és Pestet álló híddal összekötni nem lehet s erre pénzét senki se kockáztathatja. Ez azonban nem használt, mert báró Sina felvállalá a híd építését *s így első sáncaiból ki lőn csapva, ki lőn verve a „faj".* — Mindig a szeretetre méltó fajról szólok, mert most egyszerre igazi perui aranybányát látott a Duna habjaiból kiemelkedni. *«Meg vagyunk csalva, vagy inkább meg van csalva az ország, mert kimaradtunk belőle.» Ilyeneket trombitázott, jóllehet azelőtt alig tudta, hogy van hazája s azt még kevésbbé, miképp ahhoz őket bizonyos kötelékek is kötnék.* — A házról házra kullogó és meg nem szűnő *„becsületőrlés"* végképp elhitette, hogy báró Sina a híd alatt valódi és kimeríthetetlen kincsforrást talált, s ehhez különös kedvet és étvágyat ébresztett a világ *„pénzereiben"*, úgyhogy lefelé kótyavetyéléses konkurencia is támadt, *miáltal a „faj" csaknem elérte célját, mert majd hogy vissza nem utasították a híd költségvetését.»*

«Erre az ellenkező kezdődött. A faj legédesebb hipokrita képpel egyszerre megint csak azt hirdeti, hogy bizony igazságtalan volt a vállalat ellen, mert *nemcsak nyereséget nem lát ő*, t. i. a *„faj"* a hídvállalatban többé, sőt bizonyosan tudja, hogy a híd építése annyi veszteséggel jár, hogy pénz hija miatt dűl össze a dolog. S így jól bepiszkolva, jól legyalázva a nagyobbszerű privát vállalatokat, megint hosszabb időre, tán századokra hátra lesz lökve a magyar. Igy lőn hogy a faj miután minden sáncaiból kilöketék, legújabban a rágalom szemétdombjáról pletykáz s a Lánchíd építésére helyben felügyelő másodmérnök, *Clark Ádám becsületessége ellen puskázza sár és piszokgolyóit,* s azt hozza a publikum *közé, hogy az említett mérnök a híd sikerében kétségbeesve 600 ezer pengő forinttal bizony odébb állott.»*

«Most Clark Ádám úr, a hídhoz szolgáló külön kőbányák megtekintése után lehető legjobb egészségben köztünk megint megjelent.»

Igy írt Széchenyi István korának igen aljas magyarországi zsidóságáról, amely állítólag a «gazdasági haladás» ügyét szolgálta . . .

Egy másik nagy emberünkről, *Deák Ferencről* közölt hír s a benne megírt eset majdnem végzetesen befolyásolta a magyarság történelmi sorsát.

«Deák Ferencet, hazánk kitűnő jellemű férfiát a kegyetlen halál az élők sorából alighogy ki nem ragadta, mert mint halljuk, *e jeles hazafi a zalaapáti szerzetes férfiakkal a Zala folyón csolnakázván, midőn a mulatság végével a sajka szélén állt s meghajolt, a csolnak megbillent s Deák Ferenc úr vízbe esvén, a kegyetlen víz elnyelte, — de az egyik egyházi egyén vízbe nyúlt, — s a már halódót imígy megyénk örömére s hazánk boldogságára a halál karjai közül megmenté.»*

Most még Pest közrendészetére vessünk néhány pillantást *s szemelgessünk a rendőri hírek között:*

«Budán az éjjeli őrök csak az idén kezdék magyar hangon jelenteni az órákat és így nemzetségünk éber kakasa mái Mátyás palotájának romjai között is hajnali virradatot kukorékol.»

Ezzel szemben a *pesti oldalon* az új piac közepén már *este 11-kor kioltják a négykarú utcai lámpát.*

«Ez L... városi tanácsos kívánsága szerint van, ki azért ellenzi a város kivilágítását, mert sötétben a rablók és gyilkosok nem láthatják meg az utcán járó becsületes polgárokat...» (Kár, hogy nincs szobra a tanácsos úrnak . . .)

Ilyen rablók pedig sűrűn garázdálkodnak, s különösen újabban hozzák divatba a *hurokvetést,* drót vagy szurkos kötélpányvával, különösen a kültelkeken. A belvárosban a *horgászás* a legújabb tolvajszokás. Gyertyával világítanak kívül az ablaknál, míg kiemelik az üvegtáblákat, s horoggal húzzák ki a szobákból az ingóságot.

«Midőn bizonyos földszinti lakból az ágybelit akarják kihúzni, a vashorog egy alvó fiatal hölgyön akadt meg s arcát egészen végighasítá. A másik eset. Egy mély álomba merült vén anyókáról lehorgászták a dunnát, anélkül, hogy felébredt és észrevette volna.»

Csípős hírnek számítható ez a külföldi értesítés:

«Egy bécsi lap szerint bizonyos erőműves egy gőzgépet talált fel, ugyan ki találná el mire? *A hivatali akták gyorsabb végrehajtására. Ezután azon ügyek, melyek eddig 30 évig tartottak, csak 15 évig fognak folyni. A magyarok, mint halljuk, óvást tesznek ellene . . .»*

Igy morfondirozott a tüneményes találmányon a *Regélő* s mi, késő utódai a 100 év előtti kor tollforgatóinak, siratjuk a gépet, amely még ma sem jutott el kis hazánkba . . .

PORFELHÖBEN KIEV FELÉ